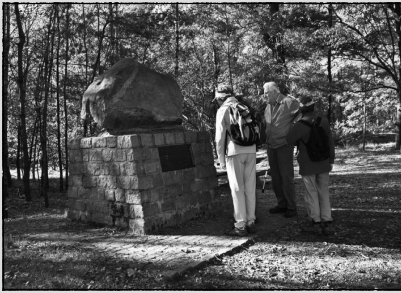

OLAT
Wandelsportvereniging

CLUBBLAD • NOVEMBER 2011 • NUMMER 37-11

NIEUWS

Een kei-mooie eerste winterserie-wandeling in Someren

Wandelen over puinhellingen in de bergen bij Arenzano

Wandelen van de Ierse Zee naar de Noordzee bij windkracht 9

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

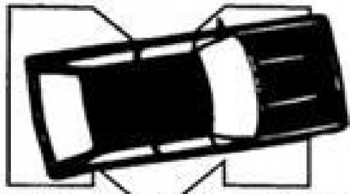
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een verslag en
foto-impresie van
de winterserietocht
in Someren.
Ton de Jong liep
hem fluitend, op een
stralende oktoberdag.*

CAFE BIJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040 206 20 19
Langstraat 8 - Leende

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud buffet

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

LOOP EENS NAAR WWW.BAJO.NL DAAR VIND JE INFORMATIE OVER STUDIO BAJO (CARTOONS EN STRIPS EN KARIKATURIST BAJO!

DAARNA NOG EVEN DOOR-LOPEN NAAR WWW.JOOPREICHENFELD.NL (MONOTYPES EN KERAMIEK)

JE KUNT OOK BELLEN VOOR FOLDERS: 073-6123345.

JULIANAWANDELTOCHT

In het grensgebied van Tsjechië en Polen

Jaarlijks organiseren wij een driedaagse wandeltocht van in totaal 100 km voor geofefende wandelaars. Ook mogelijk om de halve afstand te lopen. Voor de aanhang is er een alternatief programma.

Deze tocht wordt ondersteund door het Tsjechisch bureau voor Toerisme.

Het hele jaar door te boeken: camping, appartementen en hotels met Nederlandse wandelinfo.

Voor meer informatie zie website: www.aktief.cz

U kunt ons bereiken via telefoonnr.: 0228-513538

Email: bertenmien@hetnet.nl

LANDSCHAP

reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

Pearl S. Buckstraat 1-B
5491 DG Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN

Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

OLAT WANDELBOETIEK

geopend tijdens onze wandeltochten

Airbornepad Market Garden

Graaf van Hornepad

Hertog Hendrikpad

Ook alle andere Nederlandse wandelgidsen

Met korting voor OLAT-leden

Tevens rechtstreeks te bestellen via onze website

E-mail: boetiek@olat.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting,
Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ

t/m 15e van de maand

Lupinelaan 27, 5691 WC Son - olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet van den Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Ton Niëns, Weert

IN DIT NUMMER:

Vooruitblik winterserie - Nijnsel (Sint-Oedenrode) <i>Myriam van den Berg</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Winterserie	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar-Dreesen</i>	8
Van de bestuurstaafel <i>Ad van Asten</i>	9
Winterserietocht Someren <i>Ruud Horst / Noud Wijn</i>	10-11
Nieuwe voorzitter comm. Avondwandel4daagse <i>Betsie van Mil / Piet van Berkel</i>	12
Een onvergetelijke wandeltocht op IJsland <i>Mirjam Kies</i>	13-14
Prikbord	15
LPS: stand clubkampioenschap <i>Ad van Asten</i>	16
LPS: agenda's, uitslagen & nieuws <i>Ad van Asten / Mirjam Kies</i>	17-18
Dit is het NK snelwandelen <i>overgenomen uit De Pers</i>	19
De monstertocht Nijmegen - Rotterdam <i>Koos van der Maden</i>	20
Knooppuntenroute Borkel <i>Willy Timmermans</i>	21
Klimmen (en dalen) in Arenzano <i>Rinda Scheltens</i>	22-24
Eilandvijfdaagse – Haveneditie 2011 <i>Koos van der Maden</i>	25-26
Coast to Coast (2) <i>Peter van de Ven</i>	27-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard.

Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK WINTERSERIE - Nijnsel (Sint-Oedenrode)

Op het moment waarop de eerste woorden voor dit stukje op papier worden gezet, genieten we van hoog(na) zomerse dagen. Op het moment dat we op pad gaan voor deze wandeling zijn de bomen al bijna kaal en kunnen we de bladeren voor ons uit schoppen.

We zijn ditmaal te gast in onze hometown, Sint-Oedenrode, in het kerkdorp Nijnsel. Nijnsel is ontstaan als een nederzetting rond een kapel die gewijd was aan Sint-Antonius-Abt en reeds in de 15e eeuw werd vermeld. De buurtschap behoorde vanouds tot de oude vrijheid van Sint-Oedenrode. Nijnsel bleef tot in de twintigste eeuw een klein bebouwingslint aan de oude verbindingsweg tussen Sint-Oedenrode en Lieshout. Nu is het uitgebreid met nieuwe wijken. Maar, OLAT is OLAT niet als we "stedelijke gebieden" zouden opzoeken. Nee, we gaan als vanouds vandaag weer heerlijk natuur proeven en beleven! En dat doen we als volgt.

Vanuit het startadres De Vresselse Hut steken we de Vresselseweg over, om al direct naar de Dommel te lopen. Alle afstanden lopen een stukje langs dit fraaie riviertje. Aan weerszijden van het Dommeldal liggen enkele oude akkers.

De 10 en 15 kilometer vervolgen de route door een stuk bosgebied en komen via een lus aan de achterzijde van het Vresselse Bos bij de wagenrust. Het Vresselse Bos is een naaldbos op een dekzandrug. Het was ooit een productiebos dat

aangelegd is op een stuifzanddek, maar het wordt geleidelijk gevarieerder. In het bosgebied liggen mooie vennen en zijn er gebieden met vochtige heide.

De 10 km gaat na de wagenrust terug naar het startadres. De 15 km maakt nog een mooie lus door de Moerkuilen om dan terug te keren. De overige afstanden, 20, 30 en 40 km, lopen richting Breugel en komen in het natuurgebiedje De Mosbulten.

(Vervolg op pagina 15)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
15 nov.	Vleutroute	Joe Mann Paviljoen, 0499-372032 Joe Mannweg 4, 5681 PT Best
29 nov.	Rondje Moergestel	Den Boogaard, 013-5136009 St. Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
13 dec.	Guldenbergtocht	Conferentiehôtel Guldenberg, 0411-642424 Guldenberg 12, 5268 KR Helvoirt
27 dec.	geen	ivm Grenzeloze Tocht op 28 dec.
10 jan.	Hilverroute	Café De Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
24 jan.	De Hugten-tocht	Café-rest. De Smeltkroes, 0595-593219 Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze
7 febr.	De Maas-duinen	Eetcafé Het Spiegelbeeld, 0478-503462 Moleneind 5 (N271), 5855 CB Well
21 febr.	Carnavals-tocht	Huize Providentia, 040-2279186 Albertlaan 19, 6029 PN Sterksel

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap (v/h 't Riethof)	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
8 november	De Beckart
15 november	De Vriendschap
22 november	Oud Rooy
29 november	Vresselse Hut
6 december	Den Toel
13 december	De Beckart
20 december	De Vriendschap
27 december	Oud-Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

20e GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 20e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen. De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping 'De Zwarte Bergen' te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende nieuwe parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht. Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum: woensdag 28 december 2011

Startplaatsen:

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1, 5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Parochiezaal Heide-Heuvel
Heide z/n, 3920 Lommel/Heide-Heuvel

Afstanden: 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld: € 1,20 (met stempel en sticker)

Starttijden:

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	tot 12.00 uur
8 km	tot 13.00 uur

Pendeldienst: met muntjes à € 1,20 per persoon, per rit
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afrit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.05 uur eerste afrit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie uurschema ter plaatse)
Laatste afrit in Lommel om 16.00 uur, vanuit Luyksgestel om 16.35 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie: OLAT:
073-5033322
grens@olat.nl

Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

WINTERSERIE

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau geopend vanaf 07.15 uur
(06.30 uur - maart)

inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur
(19.00 uur - maart)

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur
60 km	07.00-07.30 uur (alleen in maart)

Inschrijfgeld:

10 km	€ 3,00
15 km	€ 3,50
20 km	€ 4,00
30 km	€ 4,50
40 km	€ 4,50
60 km	€ 5,00 (maart)

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 20 november 2011	Nijnsel (Sint-Oedenrode) Café De Vresselse Hut Vresselseweg 33, 5491 PA Sint-Oedenrode
Zondag 22 januari 2012	Bladel Eetcafé De Achterste Hoef Troprijt 10, 5531 NA Bladel

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters (*lid*), Pierre Emans (*lid*), Ad van Asten (*lid*)
Wedstrijdsecretaris: Ad van Asten 0499-473767
lps@olat.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Willem Schoonhen, Joop Wesseling, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*), 0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven, kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Bortel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Bert van Rooij (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802, boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, Jo Willems (*Winterseries & Paastocht*); Tony van Duijn (*coördinator KWD*)
Paul Canters, Pierre Emans, Willem Schoonhen (*LPS*)
Jo Lepoutre, Jo Willems (*Nijmegen*)
Kees van Vessem (*Grenzeloze Tocht*)

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

Ad Ketelaars

Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

1e Secretaris

Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495-492192
secretaris@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Toon van Wordragen, Kees van Vessem

Met de start van ons nieuwe winterseizoen hadden wij alles mee. De herfst werd in zijn mooiste kleuren overgoten met zonnestrallen. Een beter decor konden wij ons niet wensen.

Toen ik Joop op maandagmorgen even belde om te vragen hoe een en ander was verlopen, trof ik hem een beetje in mineur. Misschien was het weer toch net iets te uitbundig voor een winterwandeling; wie zal het zeggen!

Helaas moest ik zelf vanwege omstandigheden ook verstek laten gaan, maar volgende keer zijn wij wat dichterbij huis en probeer ik zeker om de sfeer zelf mee te proeven.

Wij naderen de periode waarin wij ons moeten voorbereiden op de jaarvergadering. Momenteel zijn 6 bestuursleden actief met het reilen en zeilen van onze vereniging bezig. Wij werken daarmee met slechts één persoon boven de minimale marge. Daarom streven wij ernaar om twee kandidaten voor te dragen op onze jaarvergadering.

Als zittende bestuursleden zijn wij ook vertegenwoordigd in verschillende commissies; dat is zo vastgelegd in onze reglementen. Naar gelang de activiteiten van deze commissies zijn de werkzaamheden van de een misschien drukker dan van de ander. Wij proberen echter die taken zo goed mogelijk te verdelen. Het is niet zo dat personen in het bestuur worden gekozen om een specifieke taak op zich te nemen. Weliswaar moeten de leden van het dagelijks bestuur wat affiniteit met de betreffende functies hebben, maar met de afvaardiging in commissies wordt zeker rekening gehouden met persoonlijke voorkeur.

Binnen het bestuur trekken wij gezamenlijk op en bepalen wij samen het beleid voor de vereniging op basis van meerderheid van stemmen.

Wij rekenen er dan ook graag op dat er vanuit de vereniging belangstelling komt om met ons 'een uitdaging' aan te gaan. Zouden wij binnen ons bestuur over iets meer menskracht beschikken, dan zou dat de spreiding over de commissies zeker ten goede kunnen komen.

Binnenkort zal het bestuur weer het verzoek ontvangen om onze programma's voor een nieuw wandeljaar in te dienen. Uiteraard zal dat voor de meeste wandelprogramma's bij OLAT geen problemen opleveren, maar over de toekomst van ons wandelevenement dat we om de twee jaar in Weert organiseren zijn wij minder zeker. De ontwikkelingen ter plaatse wat betreft gastlocatie en accommodatie zijn onzeker. Maar dat is niet onze enige zorg. Ook de belangstelling voor snelwandelwedstrijden is tanend; of dat alleen kan worden opgevangen door andere disciplines en organisatie is afhankelijk van afspraken die wij met onze partner RWV daarover kunnen maken. Wij hopen daar spoedig een besluit over te kunnen nemen.

De winterserietocht in Nijnsel staat voor de deur. Het door Ad Verbakel ontworpen parkoers is veelbelovend.

Wij ontmoeten jullie daar graag.

- Het tafelteam: Joop en Ad -

NIEUWS KORT

HANDLEIDING VOOR WANDEL-ROUTEMAKERS

Het ontwikkelen van een wandelroute met kwaliteit is in Nederland verre van gemakkelijk. In een land waar bijna iedere vierkante meter wel eens op de schop gaat en waar de belangen in het gebruik van de ruimte heel divers zijn, moet je als routemaker voortdurend alert zijn. Met de brochure 'Wandelroute in de steigers - Handleiding voor routemakers' wil Wandelnet bijdragen aan het optimaliseren van de route-, omgevings- en voorzieningenkwaliteit van het landelijk netwerk van Lange-Afstand Wandelpaden (LAW's) en Streekpaden.

De uitgave bevat de belangrijkste aandachtspunten voor het permanent werken aan wandelroutes.

Deze handleiding is samen met de publicaties 'Markeren moet je leren' en 'Alsmaar rechtdoor' een nuttig hulpmiddel om het werk aan wandelroutes aan te pakken.

De brochure is bedoeld voor alle LAW-routemakers die de ambitie hebben om hun wandelroute kwalitatief op peil te houden. Maar ook voor alle routebeheerders is de brochure heel bruikbaar.

'Wandelroute in de steigers' is te bestellen via www.wandelnet.nl/ webshop en voor vrijwillige medewerkers van Wandelnet gratis te downloaden op Wandelkennisnet.

Informatie uit nieuwsbrief Lopende Zaken

Binnen Wandelnet werken samen: Nivon, ANWB, NWB, KNBLO-NL, NTKC, Stayokay, Scouting Nederland, Op Lemen Voeten, TeVoet, Vrienden van de Voetveren, Veilig Verkeer Nederland, NKBV.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

15-11 Joke Donders - Jansen	Dongen
15-11 Jan Swinkels	Someren
18-11 Johan Helling	Helmond
18-11 Erik de Jong	Eindhoven
18-11 Lenij van Roosmalen	Sint Oedenrode
19-11 Jan van Houtum	Heeswijk Dinther
20-11 Toos Schoonus	Haaren
20-11 Rini Groeneveld	's-Hertogenbosch
21-11 Jo van Heugten	Asten
21-11 Frans - Joseph van den Heuvel	Best
22-11 Willy de Haas	Helmond
22-11 Wil Jacobs	Sint Michielsgestel
22-11 J. de Bruijne	Maarheeze
22-11 Toos der Kinderen - Manders	Nuenen
22-11 Willy Senders	Eindhoven
23-11 Frans de Wit	Waalre
23-11 Hanny Haast - van Daal	Helmond
23-11 Karen de Bruijne	Maarheeze
23-11 Bert de Boer	Ommel
24-11 Othmar Glänzer	Eindhoven
25-11 Jannie de Kruijk - de Zeeuw	Ameide
25-11 Jan de Vries	Meijel

25-11 Carine Govers	Soerendonk
26-11 Kees van Iersel	Haaren
26-11 Piet Selten	Mill
26-11 Frans Melis	Maarheeze
27-11 Henk Treur	Geldrop
29-11 Rian Lacet	Heesch
29-11 Kees van der Aa	Veldhoven
29-11 Jan Verhagen	Sint Oedenrode
29-11 Jet van den Bersselaar - Dreesen	Eindhoven
30-11 Henk Aerdt	Nuenen

DECEMBER

1-12 Leny van Berkel - van Acht	Sint-Oedenrode
1-12 Mario van de Kruis	Heeze
1-12 Hans van Sprang	Elst Gld
2-12 Inge van Egmond	Breda
2-12 Carla Stephan - Blaak	Almere
2-12 Tineke Verdaat - Duys	Veldhoven
2-12 Henrie Claassen	Helmond
2-12 Wim Koenders	Erp
2-12 Adri Hagens - Stam	Geldrop
2-12 Pieter van de Mortel	Deurne
3-12 Peter Markus	Sint Oedenrode
3-12 Onne van der Kraan	's-Hertogenbosch
3-12 Isis la Croix	Nijmegen
4-12 Coby van den Brink	Nijkerk Gld
4-12 Lineke van der Gaag	Eindhoven
4-12 Carin van Meteren-Bergmans's-Hertogenbosch	

4-12 Marian Latijnhouwers	Sint Oedenrode
4-12 Anneke Lieven	's-Hertogenbosch
4-12 Hugo Prinsen	Valkenswaard
4-12 Jan van Eck	Sint Oedenrode
5-12 Nel Bruins-de Wit	Sint Oedenrode
5-12 Petra de Rooij	Breda
6-12 Betsie Geerts	Gemonde
6-12 Francina van de Laar	Son
7-12 Coos Zwaard	Sint Oedenrode
9-12 Wil van Coenen	's-Hertogenbosch
9-12 Marieke van Ginkel - van Dam	Zwijndrecht
9-12 Harry Timmermans	Sint Oedenrode
10-12 Christ Vorstenbosch	Oisterwijk
10-12 Ingrid Balk	Veldhoven
10-12 Theo Martens	Liempde
12-12 Martien Baselmans	Sint-Oedenrode
12-12 Riet van der Linden	Beek En Donk
12-12 José Melis - Schepens	Maarheeze
12-12 Henk Wissink	Weert
12-12 Thea van de Ven - Prinsen	Sint-Oedenrode
12-12 Ger Heupink	Lieshout
13-12 Marina Kivits - Hermes	Sint Oedenrode
14-12 Riek van Hattum	Weert
14-12 Bep van den Elzen - Ermers	Volkel
14-12 Noud Wijn	Eindhoven
15-12 Jelle van der Zee	Vleuten
15-12 Piet van Bommel	Tilburg
15-12 Jo van den Akker	Heesch

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040-2524404
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirantlid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvallen.

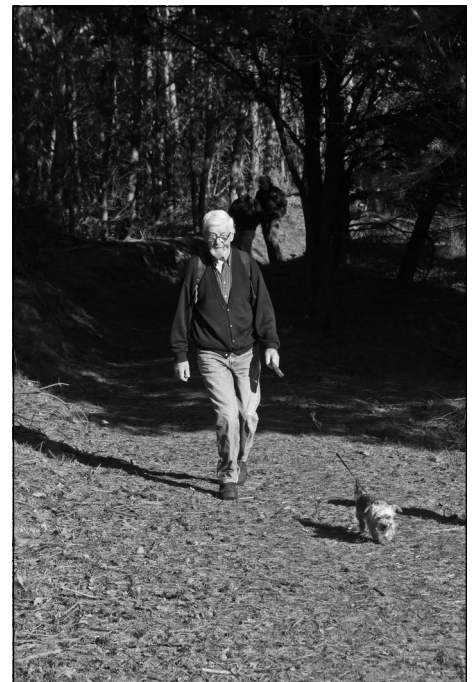
Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES

Dhr. Fred Fisser,
Baandervrouwenlaan 159,
5282 TM Boxtel
Dhr. Arnold de Haan,
Vogelliusstraat 12, Sint-Oedenrode

OPZEGGINGEN

Mevr. Joke Habraken, Nuenen
Mevr. Jeanne en mevr. Ellen de Beer,
Oisterwijk
Mevr. Inger Havinga-Drost, Zeist
Dhr. Jan van Hogeloon, Boxtel
Mevr. Erica Jacobs, Eindhoven
Mevr. Marijke van Bussel, Eindhoven
Mevr. Diny van de Wiel, Eindhoven
Dhr. Pieter van Doorn, Aarle-Rixtel
Mevr. Sjaan Selten-van Diepenbeek, Mill

Jan van de Zanden met Flappie aan de wandel in Someren

BESTUUR STEM T IN MET DOCUMENT- EN FOTOARCHIEF

Na een beeldende uitleg door Otto Ahlers tijdens een bestuursvergadering is het bestuur van OLAT akkoord gegaan met het ontwikkelen van een eigen digitaal archief. Eerder was de redactie van ons clubblad al enthousiast geraakt over de mogelijkheden van een dergelijk systeem.

De keuze is gevallen op een gebruiksvriendelijk systeem, waarvoor geen specifieke kennis van computertaal nodig is. Het is de bedoeling dat in de toekomst zowel het bestuur als de commissies gebruik gaan maken van het systeem. Als eerste komt de redactie van ons clubblad aan de beurt om via het systeem een eigen archief op te bouwen. Het is de bedoeling om het digitale archief voor foto's en documenten te gebruiken.

Er is geen tijdsbestek bepaald, maar wij denken in het komend voorjaar al een heel eind op weg te zijn.

Natuurlijk gaan onze leden en digitale wandelvrienden mee profiteren van de mogelijkheden. En mensen zonder computer hoeven niet te wanhopigen, meer nieuws dan in het clubblad staat, is er toch niet, misschien wel iets kleurrijker.

ONS NIEUWE CLUBINSIGNE

Ons nieuwe clublogo is omgezet naar een draagbaar clubembleem.

Ad Ketelaars en de ontwerpster (Cindy van Woudenberg) toonden zich erg creatief en samen met 'Vianenonline' is het uiteindelijk een mooi product geworden. Het embleem kan zowel geplakt als genaaid op uw wandelkleding en/of rugzak worden bevestigd.

De prijs hebben wij laag kunnen houden: voor slechts € 1,50 per stuk is het embleem te verkrijgen tijdens onze winterwandeltochten, Rooise wandelingen en Wandelen op dinsdag.

AUTOMATISCHE INCASSO OF ACCEPTGIRO

De contributie die voor 2012 in rekening wordt gebracht kunt u controleren aan de hand van onderstaande tabel.

	Hoofdlid	Seniorlid	Gezinslid
Basiscontributie	€ 19,90	€ 16,90	€ 7,90
Afdracht KNBLO-NL	€ 7,50	€ 7,50	€ 7,50
Contributie 2012	€ 27,40	€ 24,40	€ 15,40

- toeslag 2012 voor licentiehouders Atletiekunie € 36,25
- seniorleden zijn geboren vóór 1-1-1947
- gezinsleden zijn het 2e en alle volgende leden op hetzelfde adres
- los abonnement 2012 op OLATNieuws € 14,00
- als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, kan men de penningmeester verzoeken deze afdracht bij OLAT te laten vervallen

Mocht u een fout in de berekening aantreffen, dan kunt u dit melden aan de penningmeester op penningmeester@olat.nl of telefonisch op 0413-475824.

De automatische incasso zal plaatsvinden omstreeks eind november. Voor degenen die geen volmacht voor automatische incasso hebben verstrekt, zit bij dit nummer de acceptgiro ingesloten. Gelieve deze binnen 14 dagen te voldoen. Is de volmacht voor automatische incasso na 31 oktober ontvangen, dan kunnen we hiermee pas volgend jaar rekening houden en moet nu de acceptgiro worden voldaan.

JAARVERGADERING 2012

Het bestuur heeft de datum voor onze jaarvergadering vastgesteld op zaterdag 3 maart 2012. Activiteitscentrum Burghplan is inmiddels gereserveerd. U zult ruim voor deze datum de gegevens voor de jaarvergadering ontvangen.

Een van de vaste onderdelen van de jaarvergadering is de bestuursverkiezing. In principe zijn momenteel 2 bestuurszetels vacant. Kandidaten hiervoor kunnen volgens de reglementaire voorwaarden worden ingediend bij het bestuur.

Onze commissies zullen binnenkort een uitnodiging ontvangen om hun jaarverslag over 2011 in te dienen, om te zorgen dat de stukken voor de jaarvergadering op tijd klaar zijn om aan de leden toe te zenden.

EVALUATIE VIERDAAGSE-VERZORGING

Wij zoeken nog naar een geschikt moment om met de vrijwilligers van de OLAT Vierdaagse-verzorging de puntjes nog even op de i te zetten. Onze penningmeester heeft het financiële plaatje voor 2011 opgesteld en wij mogen niet klagen. Natuurlijk zijn hier en daar nog wat verbeteringen mogelijk en wij zullen ook niet nalaten deze met het team door te nemen.

Ook is duidelijk dat voor de derde Vierdaagse-dag naar een betere standplaats moet worden gezocht. Wij hebben hiervoor de Kanaaldijk tussen Malden en Mook op het oog.

Nadeel: weinig ruimte voor gewilde plekjes.

Voordeel: alle afstanden passeren hier.

Deelnemers Vierdaagse 2011

Na de publicatie van de deelnemerslijst in ons clubblad hebben zich nog enkele deelnemers gemeld. De definitieve lijst wordt op onze website geplaatst.

OVERZICHTEN CLUBKAMPPIOENSCHAP

Een van onze leden heeft voorgesteld om op de website een overzicht te plaatsen van de eindstanden van de OLAT-clubcompetitie in de afgelopen jaren. Dit zou de belangstelling voor onze clubcompetitie nog een extra stimulans kunnen geven. Het OLAT-bestuur steunt dit voorstel en de overzichten zullen zo spoedig mogelijk een vaste plek krijgen op onze website.

Ad van Asten

Verlag (volgens weblog van deelnemer Ruud Horst)

Someren, 45e winterserie OLAT, tocht 1

Op 16 oktober jl. stond de eerste van de 5 tochten van de winterserie van OLAT op het programma. En het werd meteen een geweldige opening.

Vanuit de Hoijsse Hoeve, tussen Lierop en Someren, werd gestart voor een afstand tussen de 10 en 40 kilometer.

Heerlijk om weer een keertje terug te zijn in het wandelpeloton. Zelf pakte ik de 20 km route en het was weer dik genieten langs een afwisselend parkoers met veel bos, heide, vennen en weilanden.

De Hoijsse Hoeve had de start een plek gegeven aan de achterzijde, in de serre. Die leek vlak voor acht uur een beetje te klein voor het aantal mensen maar liep snel leeg toen de routes uitgedeeld werden. De bekende gele OLAT pijlen achterna. Het ging via een zandpad naar de provinciale weg, die we overstaken, meteen op het Keelven aan, waar de grondmist nog boven het water hing, prachtig gezicht.

Na het ven gerond te hebben door de bossen richting Maarheeze, dwars door het gebied dat Somerense Heide heet, maar grotendeels uit bos bestaat. Na zo'n 5 km stond de eerste wagenrust. Ik had trek in koffie en nam even de tijd om daarvan de genieten. Het was nog koud en een opwarmertje kon ik wel gebruiken. Ik zag er veel bekenden van Benelux.eu, zoals Theo en Hennie en Willy Timmermans.

Na deze rust ging het eerst nog over een zwaar zandpad waarna we een open en agrarisch gebied inliepen. Voor de verandering geen mais, maar aardappelen hier, de rooimachne stond er nog.

Terwijl de zon een spel speelt met de mist tussen de bomen wat hier en daar tot mooie effecten leidt, lopen wij voorbij een golfbaan in aanbouw. Het zal straks vast mooi worden, denk ik bij mezelf. Dan toch weer naar een bosgebied gedraaid. De Vrolijke Jager heet dit terrein en het valt onder boswachterij De Pan. Net voor De Boksenberg zwaai ik af naar rechts, waar de lopers van 30 en 40 km rechtdoor gaan. In de boswachterij, waar Staatsbosbeheer nog echte ouderwetse handwijzers heeft staan, lopen we door rijk gevarieerde percelen. Waaronder een mooi heideveld, dat nu natuurlijk helaas uitgebloeid is. Aan het einde draaien we het bos uit, naar een lange rechte weg. Die biedt een heerlijk vergezicht over de weilanden, waar de koeien grazen en de pinken dartelen.

Aan het eind van de lange weg, de Pandijk, gaat het naar rechts en kort daarna linksaf. Ja, hoezo, linksaf, er is geen weg naar links. Links van de weg loopt er een brede sloot van twee meter, die bovendien een meter lager loopt dan

de weg. Ze denken toch niet dat alle mensen over

die loopplank van 40 cm breed zo'n 3 meter lang gaan balanceren? Ik zie het OLAT bordje aan de overzijde van de loopplank en besef dat dit toch echt wel de bedoeling is. Ik kijk om me heen en zie niemand. Dan waag ik het er op. De plank buigt door maar houdt me. Ik weet mijn balanceeract goed te volbrengen en arriveer aan de andere kant waar ik nog een bos door mag en dan arriveer ik aan de achterzijde van het terrein van Kempenhaege een epileptie centrum in Sterksel, maar eigenlijk een soort dorp apart, met eigen school, kerk, woongebouwen et cetera. Hier is de café-rust in de prachtige zaal van Providentia, waar voor een wandelaar-vriendelijke prijs een goede kop koffie en vlaai wordt geserveerd.

Na het verlaten van de rust gaat het verder over een half verhard pad op de rand van weiland en bos. Dit pad maakt, getuige een bordje aan een weipaal, deel uit van het Hertog Hendikpad, onderhouden door OLAT. Dan gaan we de Lange Bleek op. Dit natuurgebied met in het midden het Bultven wordt aangedaan. We trekken verder door de bossen tussen Heeze en Someren, totdat op zo'n 4 km voor het einde de tweede café-rust opdoemt. Toch maar weer een koffie genomen voordat ik aan de laatste etappe begin.

Die laatste etappe brengt ons eerst naar de noordzijde van de provinciale weg, waar we om het Witven lopen. Dan de bossen weer in om tenslotte een flink stuk over de Vlerkenroute te stappen. Die brengt me op het laatst naar een feestlocatie, te zien aan de vele auto's die op de weg geparkeerd staan. Die auto's zijn echter van wandelaars die niet meer op de overvolle parkeerplaats van de Hoijsse Hoeve pasten. Ik realiseer me dat ik er al weer ben. Terug van een heerlijke wandeling. Prima gepijld, goed beschreven en een heerlijk parkoers en dat onder een strakblauwe hemel met een lekker zonnetje.

tekst: ruudloopt.wordpress.com

foto's: Noud Wijn

Rond het Keelven

Wagenrustpost Somerense Heide

"Café"-rust bij Huize Providentia

Jeneverbessen bij het Witven

Stobbezam

Porcelainzwam

Grazende koeien nabij boswachterij De Pan

NIEUWE VOORZITTER COMMISSIE AVONDWANDEL4DAAGSE

Tijdens de evaluatievergadering van de Avondwandel4daagse 2011 heeft Marinus van Roosmalen afscheid genomen als voorzitter van deze commissie. Zeven jaar geleden was hij een van de mensen die in Sint-Oedenrode de 4daagse met succes weer nieuw leven ingeblazen heeft. Er waren toen slechts vier mensen actief om alles te regelen en uit te voeren. Nu is er een echte commissie die bestaat uit 7 personen. Een goede verdeling van alle taken zorgt voor een vlot verloop van het vele werk. Ook het aantal deelnemers is enorm gegroeid, van 100 wandelaars in het eerste jaar tot ruim 830 in de editie van 2011.

Marinus heeft altijd veel werk verzet. Hij maakte samen met Theo van de Ven de routes. Hij beschreef de routes, ging advertenties werven en zorgde dat er een routeboekje kwam. Hij werd verantwoordelijk voor de verzorgingsposten, want dat was hij al vele jaren gewend bij de winterserie van OLAT. Hij onderhield contacten met de gemeente en was in de beginjaren ook nog de voorzitter van OLAT. Hij heeft binnen deze vereniging vele taken gehad en functies vervuld. Niet voor niets heeft hij zo ongeveer alle eretitels gekregen die er binnen de OLAT maar te krijgen waren. De erkenning van de KNBLO bij zijn afscheid als voorzitter gaf hem erg veel voldoening, daar genoot hij van. De Cornelis van Montfort trofee heeft hij mede te danken aan de vele taken binnen OLAT maar ook aan de zeer vele enthousiaste Rooise wandelaars: die droegen hem op handen!

Het is heel fijn dat we van Piet van Berkel een ja kregen op de vraag of hij de nieuwe voorzitter wilde worden. Met hem hebben we hopelijk voor jaren een nieuwe enthousiaste voorzitter voor de Avond4daagse.

Marinus heeft nu meer tijd voor zichzelf. Gaat nu op vakantie wanneer, zolang en waarheen hij wil. Namens alle Rooise wandelaars en alle commissieleden: "Heel hartelijk bedankt Marinus". Vanuit de commissie wensen we hem nog lang een goede gezondheid toe en daarom eindig ik graag met de hem zeer bekende spreuk:

"Blijf aan de wandel"

-Betsie van Mil-

EVEN VOORSTELLEN

Onlangs ben ik gevraagd als voorzitter van de commissie avond4daagse en dinsdagwandelingen van Sint Oedenrode. Sinds mijn pensionering zijn mijn vrouw en ik wandelaars geworden, zijn we gaan deelnemen aan de dinsdagwandelingen en onder de indruk geraakt van het plezier

van de wandelaars, maar ook van het enthousiasme waarmee de leden van de commissie Avond4daagse het vele werk doen en dat geldt ook voor de routeplanners van de dinsdag.

Daarom heb ik graag ja gezegd op de

vraag, hebben we inmiddels de kennismaking achter de rug en staan we al in de startblokken voor de eerste voorbereidingen voor 2012.

Mijn ervaring als leraar en lid van het management van

ROC Eindhoven kan ik hierbij gebruiken. De laatste jaren voor mijn pensionering en ook nog daarna ben ik druk geweest als consultant in het buitenland in diverse landen.

Ter ondersteuning heb ik samen met een ander commissielid een informatieochtend bijgewoond van de KNBLO wandelorganisatie in Breda. Het heeft bijgedragen aan de duidelijkheid en we hebben de nodige tips en ideeën van collega-organisaties opgedaan. Altijd goed om naar anderen te luisteren en er je voordeel mee te doen.

Ik hoop dat ik mijn steentje kan bijdragen in de organisatie en dat ik de vrijwilligers kan ondersteunen en stimuleren. Ik doe het graag ook als je het grote aantal deelnemers ziet aan de avond4daagse en de dinsdagroutes. Natuurlijk is ons streven erop gericht om mogelijke verbeterpunten, die er altijd zijn gezamenlijk aan te pakken.

-Piet van Berkel-

Een onvergetelijke wandeltocht op IJsland

Ruim zes weken had ik achtereenvolgens rondgehangen op een schip, mij over duizenden kilometers dwars door Amerika laten vervoeren door treinen en bussen, vele uren doorgebracht in wachtruimtes, opgevouwen gezeten in een vliegtuig en respectabele afstanden afgelegd per auto. Geen wonder dus dat ik wel weer eens het genoegen wilde smaken van een echte wandeling. In echte natuur bovendien, ter aanvulling van het stedenschoon dat ik onderweg – meestal te voet – in ruime mate had geconsumeerd. Kortom: vóór mijn vertrek uit IJsland moest het er van komen.

Op mijn doortocht langs de zuidkust was ik nog geen geschikte wandelkaarten tegengekomen. In elk geval niet voor het gebied waar mijn bestemming lag: het havenplaatsje Seydisfjörður, in een diepe inham aan de oostkust. Maar na het inleveren van de huurauto op het vliegveldje van Egilsstadir, mijn voorlaatste halte, was het toch nog bingo. Het plaatselijke VVV-kantoorje verkocht een kaart van noordoostelijk IJsland waarop tientallen routes voor wandelaars en ruiters

aangegeven waren, met op de achterkant uitleg over de markering, de moeilijkheidsgraad en andere bijzonderheden. Weliswaar was de schaal 1:75.000 niet ideaal, maar je kon er tenminste de hoogtelijnen op zien – geen overbodige luxe met deze rauwe en steile bergketens. In combinatie met de markering moest het toch te doen zijn. Zelfs in mijn eentje. Vanuit het minibusje dat me van Egilsstadir naar Seydisfjörður bracht, kon ik al genieten van het adembenemende

landschap waar ik weldra in zou rondlopen. Misschien had ik gewaarschuwd moeten zijn door het hellingspercentage van de autoweg. Of door de talloze watervallen die van de bergwanden kletterden en in een reeks van cascades het dal in stroomden. Maar achter glas zag het er allemaal heel overzichtelijk uit, ook al omdat daar nergens bomen groeien en je met gemak het hele dal kon overzien.

Dat bleek dus een misrekening.

Verraderlijk

Na een café latte in de dorpsbrasserie ging ik de volgende dag welgemoed op weg. Vanuit het dorp liep het pad min of meer parallel aan het riviertje met de grootste watervallen; aan de overkant bevond zich de autoweg waar ik gisteren reed. De ochtend was al een eind gevorderd, de mist opgetrokken, maar het gras was nog drijfnat van de dauw, zodat mijn reeds tot de draad versleten canvas laarzen snel doorweekt waren. De markering bestond uit korte houten paaltjes waarvan het topje een lik gele verf had gekregen. Dat je er in de hoge begroeiing soms eentje over het hoofd zag was niet erg. Er stonden er heel veel, en anders wees het riviertje wel de weg. Het eerste uur verliep voorspoedig. Lekker weer, paadje meestal goed begaanbaar en aan de zonnige kant van het dal. Wat hogerop maakte het gras plaats voor een tapijt van taaie struikjes. Veel bosbessen en ze waren net rijp. Een familie was speciaal uit Egilstadir gekomen om er manden vol van te plukken. Een eindje verder eindigde de wandelroute bij de enige brug over het riviertje, waarna je de keuze had: over de autoweg een paar kilometer terug lopen naar het dorp, of een aansluitende wandelroute oppikken die doorliep tot helemaal bovenaan, bij een uitkijkpunt op de bergpas. Volgens de beschrijving op de kaart was dat uitkijkpunt het eigenlijke startpunt, handig voor mensen die hun auto daar konden achterlaten. Maar gewoon verder lopen en vanaf de bergpas terug via de autoweg leek mij fijner dan andersom.

Al gauw bleek dat die tweede wandelroute de naam 'pad' niet verdiende. Je moest min of meer je weg zoeken in de eindeloze velden, doorsneden met grillige schapensporen, half opgedroogde beekbeddingen vol keien en diep uitgesleten stroompjes die je meestal pas zag als je er pal voor stond. Vaste grond onder de weelderige begroeiing (geen wonder met al dat water...) kon ineens veranderen in een diepe veenpoel waar je tot over je

enkels in vastgezogen werd. De verraderlijk dikke pakketten mos leken soms wel in het luchtledige te groeien, zodat je een vertraagde landing maakte en je rug een onverwachte opdoffer kreeg.

En wat het nog erger maakte: de berghelling werd steeds steiler en toverde de gele paaltjes weg achter rotsen en andere oneffenheden. Al ploeterend door de struikjes raakte ik voortdurend tientallen meters uit de koers. Alleen als je achterom keek was er een heel spoor van gele stippen te zien in het landschap. Nu begreep ik ook waarom het startpunt van de route bovenaan was.

Omkeren was desondanks geen optie. De schoonheid van de natuur vergoedde veel, zo niet alles. De ene ruige waterval na de andere. De imposante rotswanden van vulkanisch gesteente, die zo mooi contrasteren met de bloeiende velden eronder. De besneeuwde pieken tegen een strakblauwe hemel. Het uitzicht over de fjord, een beetje wazig en heel ver weg.

Nederlaag

Na ruim drie uur 'survivalen' was ik bijna boven. Nog even en ik had het uitkijkpunt bereikt; je kon de mensen die er foto's stonden te nemen bij wijze van spreken aanraken. De laatste grote waterval bevond zich aan mijn rechterhand, een wat kleinere stroomde tussen enorme, onneembare rotsblokken links. En recht voor mij rees loodrecht een rotswand op van minstens anderhalf keer mijn lengte. Daar had ik niet op gerekend. Van een afstand was ook helemaal niet in te schatten dat het zo hoog was. Een grondige verkenning tussen de twee watervallen leverde geen uitweg op, zeker niet op de plek waar het laatste zichtbare gele paaltje stond. De rotsen waren bovendien behoorlijk glad. Met mijn afgesleten profielzolen kon ik nergens houvast vinden en aan mijn armen kon ik me onmogelijk ophijzen. Wat nu?

Na een kwartiertje piekeren hakte ik de knoop door. Ik was te uitgeput om nog

eens urenlang af te dalen langs hetzelfde tracé, en het leek me ook niet ongevaarlijk om daar straks bij invallende schemer nog rond te lopen terwijl je niet meer goed zag waar je je voeten neerzette. Het voelde als een enorme nederlaag om 112 te bellen, een blamage zelfs, alleen voor die laatste stomme rotswand, maar ik besloot het toch te doen. Daarna kwam er een heel circus op gang. Eerst de centrale meldkamer die natuurlijk geen idee had welke IJslandse berg het was, dan de politie die het ook niet wist en doorschakelde naar de lokale collega's van Seydisfjördur. Die zouden op hun beurt weer iemand sturen om mij uit deze positie te verlossen.

Het wachten duurde best lang. Tandknarsend zat ik in de namiddagzon te kijken naar de mensen op het uitkijkpunt boven de waterval, zo dichtbij en toch zo onbereikbaar. Op de haarspeldbochten van de autoweg aan de overkant kropen om de zoveel tijd stipjes omhoog of omlaag. Na drie kwartier zag ik een jeep het uitkijkpunt naderen. Vijf minuten later sprongen er drie stevige kerels in oranje reflectiehesjes van de rotswand af. Ze bleken lid te zijn van de IJslandse Search & Rescue brigade. Dat was wel wat veel van het goede. Zo opzichtig en uitgebreid hoefde ik nou ook weer niet gered te worden! Nadat twee jongens mij aan mijn armen over de finale horde hadden getrokken, kwam bovendien de lokale politie nog aanrijden om te informeren of alles wel oké was met mij. Ik was er helemaal beduusd van. In de jeep van mijn redders werd ik vervolgens keurig afgeleverd voor de deur van mijn hostel. Daarmee kwam een verrassend einde aan een moeizame wandeltocht die mij nog lang zal heugen.

Intussen ben ik reuze benieuwd of er OLAT-leden zijn met wandelervaring op IJsland. Want het is een prachtig land en ik wil graag nog eens terug, maar dan wel beter voorbereid.

-Mirjam Kies-

Grote Routepaden in België

Ga op pad door het Belgische landschap met de nieuwe uitgave van de Grote Routepadenoverzichtskaart. De kaart helpt je op weg bij het plannen van een tocht of wandelvakantie in België. Op de kaart staan alle langeafstandswandelpaden die het land doorkruisen. Goed voor 40 wandelpaden of 8000 km aan wandeltrajecten. GR-paden zijn de Belgische versie van de langeafstandswandelpaden. De paden doen de mooiste stukjes van België aan, door natuurgebieden met bos en heide en over veldwegen. Zoveel mogelijk over onverhard terrein. Ook dorpen en historische stadskernen maken deel uit van de routes.

Nieuwe gids Maas-Niederrheinpad

De nieuwe streekpadwandelgids Maas-Niederrheinpad (Streekpad 10) is uit. Een prachtige route van 342 km door Noord-Limburg en Nordrhein Westfalen. In dit grensoverschrijdende streekpad zijn het Maas-Swalm-Nettepad en Maasduinen-Nierspad opgenomen. Het resultaat: een bijzondere route waarbij riviertjes in het Nederlandse en Duitse grensgebied leidend zijn. De hoofdroute vormt een langgerekte lus (Venlo-Mook-Kevelaer-Wassenberg-Venlo) met op vier plaatsen verbindingsroutes van de Duitse naar de Nederlandse kant. De gids is uitgegeven door het Nivon en is tot stand gekomen in samenwerking met Stichting het Limburgs Landschap en Grenspark Maas-Swalm-Nette. Dit wandelpad is te koop in de OLAT-wandelboetiek.

DINI VAN ASTEN

We zijn blij te kunnen melden dat het met Dini van Asten inmiddels de goede kant op gaat. Ze zal nog wel een paar maanden nodig hebben om te revalideren.

Dini dankt iedereen die haar met een kaartje, telefoontje en OLAT-bloemetje een hart onder de riem heeft gestoken.

(Vervolg van pagina 3)

Daar treffen zij de 1e wagenrust voor een welkom bekertje koffie of thee.

Een volgend natuurgebiedje wacht op ons: Het Broek, een waterwingebied. Hier buigen de 20 en 30 km af. Zij vervolgen de route over een mooi pad langs de slootkant in open gebied richting Mariahout.

De 40 km gaat via de brug over het Wilhelminakanaal naar het Achterbos. Daar wacht wagenrust 2. Zij komen hierna bij natuurgebied De Ruweeuwswels, bestaande uit broekbos en een gradiënt naar een drogere omgeving. Via Molenheide en de oude agrarische buurtschap Deense Hoek doemt de bebouwde kom van Lieshout op. Via binnenweggetjes komen zij bij de caférust het Zwaantje in Beek (en Donk).

Na de rust vervolgt de 40km de route naar de Zuid Willemsvaart, om na een klein stukje langs het kanaal het bosgebied De Lijnt in te gaan. De route gaat richting Mariahout, door bosgebied de Lieshoutse Heide, op weg naar de 2e caférust.

Hier ontmoeten zij de wandelaars van de 20 en 30 km. Via bossen, afgewisseld met landelijk gebied gaan de lange afstanden terug naar het Vresselse Bos, om bij wagenrust 3 samen te komen met de 10 en 15 km.

Aan het einde van het Vresselse Bos buigen de 10 en 20 km af om terug te keren naar het startadres.

De andere afstanden: 15, 30 en 40 km maken nog een extra lusje door de fraaie Moerputten. Dit is een gebied van waterplassen die ontstaan zijn door het uitdreggen van moer (dat is laagveen bestaande uit verteerd plantenmateriaal dat na droging gebruikt kon worden als turf). Een moerasbos omzoomt deze plassen. Hierna komen ook zij weer terug in het Vresselse bos. Vanaf dit punt lopen alle afstanden samen terug naar De Vresselse Hut.

We hopen op een mooie wandeldag. De route staat er in ieder geval garant voor!

-Myriam van den Berg-

Praktische bijzonderheden over deze tocht staan op pagina 5.

Stand clubkampioenschap per 25 oktober 2011

1		Martien van Achterberg	14920	26	M
2		Hans Pranger	12820	28	M
3		Ton Seetsen	12320	26	M
4	1	Hanny Klumpkens	11580	25	V
5		Henk Vink	10260	25	M
6		Jan Dinnissen	9645	21	M
7		Gerrit Arfman	8685	20	M
8	2	Anita Pepers	8560	20	V
9		Mart Douven	8370	21	M
10		Hugo Prinsen	7655	18	M
11		Wim van Cappelle	7520	14	M
12		Ton de Jong	7165	14	M
13		Pieter Boots	6930	18	M
14		Rob van Stuivenberg	6110	13	M
15		Eric-jan van Oorschot	5725	12	M
16		Dennis van Reeden	5575	8	M
17		Hans van Heeswijk	5560	13	M
18		Rini Welten	5290	14	M
19		Peter van den Brink	5180	11	M
20		Koos van der Maden	5085	12	M
21		Gerard Meeuws	4930	13	M
22		Jelte van der Zee	4780	12	M
23		Ernst Westerhoff	4630	9	M
24		Huib Raijmakers	4550	8	M
	3	Connie Raijmakers	4550	8	V
26		Wilko van Nieuwenhuyzen	4550	9	M
27		Dirk Donders	4400	11	M
28		Frits Mennen	4365	9	M
29		Nico van Hassel	4295	11	M
30		Cor v/d Heijden	4290	8	M
31		Frank Marchand	4130	10	M
32	4	Ineke Pijnenburg	4020	11	V
33	5	Nicole Nacken	3935	9	V
34		Gerrit van Haandel	3840	7	M
35		Willy Timmermans	3830	8	M
36	6	Rinda Scheltens	3530	9	V
37		Roel van der Wijst	3495	10	M
38		Boetje Hulselan	3040	4	M
39		Jan Asselberghs	2780	5	M
40	7	Coby Visser	2610	7	V
41		Claude Herman	2525	5	M
42	8	Mariet Douven	2460	7	V
43		Servee Derks	2215	3	M
44		Rob Keetlaer	2160	6	M
45		Kees Relou	2050	5	M
46		Co Tops	1740	4	M
47		Adri vd Graaff	1690	4	M
48	9	Riet Emans	1650	4	V
49		Sjef Koolen	1620	5	M
50		Bart Lutke Schipholt	1610	2	M
51	10	Riekie Arfman v Gameren	1580	4	V
52	11	Rian Lacet	1540	4	V
53		Wim vd Wittenboer	1530	4	M
54	12	Tiny van Alphen	1515	4	V
55	13	Jo van Heugten	1430	4	V
56	14	Maria vd Berg	1430	4	V
57		Erik Dikken	1340	3	M

58		Remi Cnudde	1285	2	M
59		Jan vd Hurk	1270	2	M
60		Klaas Bakker	1255	3	M
61		Gerry van de Aa	1125	2	M
62	15	Anja van Kempen	1100	3	V
	15	Henny van de Haring	1100	3	V
64	17	Ria Bens	1070	3	V
65		Rik Weverbergh	975	2	M
66		Piet van Buul	930	2	M
67		Paul Canters	795	1	M
68		Marco v Heel	785	1	M
69		Peter Rijkers	720	2	M
70		Hans van Ginkel	720	2	M
	18	Isis la Croix	720	2	V
	18	Annie Beekmans	720	2	V
		Gerrit Legierse	720	2	M
		Richard Klein Bennink	720	2	M
75		Rino Hamelink	710	2	M
76		Fred Fisser	710	2	M
	20	Lies Wesseling	710	2	V
78		Theo Martens	650	2	M
	21	Iris van Limburg	650	2	V
		Hennie Hendriks	650	2	M
81		Jannet v Kleeff	610	1	V
		Henri Floor	610	2	M
83	23	Jeannette v Boerdonk	580	1	V
		Ad Verbakel	580	1	M
85	24	Sjan v Roosmalen	515	1	V
86		Evert v Ampting	360	1	M
87	25	Toos Snoeijen	360	1	V
		Joop Smies	360	1	M
89	26	Jolanda Meeuwssen	360	1	V
		Mireille vd Oetelaar	360	1	V
		Jan vd Sande	360	1	M
	26	Janny den Braber	360	1	V
		Jo van den Akker	360	1	M
		Theo Gijzen	360	1	M
		Jan Vogelsangs	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
		Jos Raaijmakers	360	1	M
		Rinus Ars	360	1	M
		Bram Stelling	360	1	M
		Arie Evegroen	360	1	M
		Jan van Boerdonk	360	1	M
		Jack Hendriks	360	1	M
		Ted Liebregts	360	1	M
	26	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1	V
		Peter vd Ven	360	1	M
		Louis Vernie	360	1	M
107		Cor Hermsen	350	1	M
	30	Annemiek Karels	350	1	V
	30	Cacamipo	350	1	V
		Leo Schuurmans	350	1	M
111		Ben Duin	325	1	M
112		Adrie Toonen	300	1	M
	32	Mirjam Kies	300	2	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	tocht	afstand	starttijd	punten	bonus
Zo 20 november	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	Schema	100
Zo 4 december	Rotterdam W/P	5km/10 km	11.00 uur pr	Schema	100

AGENDA SNELWANDELWEDSTRIJDEN EN PRESTATIETOCHTEN

datum	organisatie	plaats	locatie	afstanden
6 november 20 november 4 december	RWV	Rotterdam	Sportcomplex Langepad Langepad 16 3062 CJ Rotterdam	winterserie RWV wedstrijd: 1000, 3000, 5000 en 10000 m prestatie: 5 km en 10 km
18 december	LAT	Amsterdam	Atletiekbaan AV'23 Radioweg 89 1098 NG Amsterdam	wedstrijd: 5000 en 10000 m prestatie: 20 km

UITSLAG NEDERLANDS KAMPIOENSCHAP 50 KM SNELWANDELEN, 2 oktober 2011 Tilburg

NK		50 km				5 km	10 km	15 km	20 km	25 km	30 km	35 km	40 km	45 km	50 km
	1	Jerome Caprice	83	MRI		0.27.46	0:54:52	1:22:06	1:49:11	2:16:33	2:44:27	3:13:46	3:43:04	4:12:36	4:42:10
1	2	Ton van Andel	58	NED	RWV	0.31.43	1:03:50	1:36:35	2:11:05	2:47:45	3:24:01	4:01:40	4:38:57	5:17:30	5:54:58
2	3	Dennis van Reeden	89	NED	OLAT	0.34.55	1:08:26	1:40:58	2:13:25	2:47:45	3:24:02	4:01:40	4:43:28	5:22:02	5:59:40
	4	Robert Schouckens	28	BEL	OSGA	0.37.53	1:17:14	1:57:20	2:37:33	3:18:25	3:59:23	4:44:10	5:25:52	6:11:30	6:56:37 WR
	4	Philippe Mageren	56	BEL	CABW	0.37.53	1:17:14	1:57:20	2:37:33	3:18:25	3:59:23	4:44:10	5:25:52	6:11:30	6:56:37
		Frank van der Gulik	77	NED	LAT	0.30.55	1:01:40	1:32:40	2:03:07	2:33:50	DISK				

OVERIGE UITSLAGEN, 2 oktober 2011 Tilburg

					20 km
1	Wilfried van Bremen	87	NED	RWV	1:59:02
2	Dora Jakob (V)	59	SUI	CM Yverdon	1:59:57
3	Edwyn Derenzis	76	BEL		2:18:12
4	Hans van Wakeren	49	NED	Unitas	2:25:05
5	Wim van Cappelle	55	NED	OLAT	2:25:28
6	Eric Jan van Oorschot	65	NED	OLAT	2:26:52
7	Emmanuel Tardi	67	F	Longjumeau	2:29:56
8	Yann de Cargouet	67	FRA		2:30:10
9	Paul Koks	65	NL	Haag Atletiek	2:45:13

					5km
1	Boetje Huliselan	55	NED	OLAT	0:29:43
2	Bart Snoeren	69	NED	DAK	0:29:50
3	Ron Timmermans	82	NED	RWV	0:31:23
4	Harry Bijnen	52	NED	DAK	0:36:04
5	Rosa Girards	39	GER	SCB Horrem	0:37:08
6	Rudolf Girards	38	GER	SCB Horrem	0:37:09
7	Wim van Bremen	55	NED	RWV	0:38:02
8	Mirjam Kies	52	NED	OLAT	0:40:17

NK					10 km	
	1	Colin Versteeg	95	NED	RWV	0:54:24
	2	Jan Netten	68	NED	DAK	1:00:26
	3	Ludwig Renard	94	BEL	SMAC	1:02:58
	4	Liesbet de Smet	82	BEL	Duffel	1:03:19
1	5	Sandra Maas	85	NED	RWV	1:03:39
2	6	Marleen Radder	51	NED	RWV	1:05:09 NR
	7	Rodger van de Merwe	81	NED	Unitas	1:07:28
3	8	Yvonne Grootswagers	78	NED	DAK	1:08:28
4	9	Loes van Bremen	86	NED	RWV	1:12:06
	10	Muriel Oger	64	BEL	SMAC	1:14:18
	11	Klaas Bakker	37	NED	OLAT	1:16:19
	12	Gerrit de Jong	42	NED	Avantri	1:29:56
5	13	Carry Ombelet	71	NED	OLAT	1:31:58
6	14	Hermien Teske	49	NED	RWV	1:52:55

LET OP:

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich - bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht - bij Ad van Asten.
(tel. 0499-473767 of e-mail lps@olat.nl)

ZILVER VOOR DENNIS VAN REEDEN

In september liet Dennis van Reeden ons weten dat hij graag een licentieoverschrijving van Atletiek Vereniging Flevo Delta naar OLAT gerealiseerd zou zien. Van zijn vorige vereniging in Dronten werd een verklaring van geen bezwaar afgegeven en dus konden wij per direct de overschrijving via de Atletiekunie regelen.

De overschrijving kwam tot stand net voor het NK Snel-wandelen op 2 oktober in Tilburg. Vandaar dat Dennis zich op 2 oktober in Tilburg kon presenteren in het tenue van OLAT. Vanwege weersomstandigheden werd Tilburg een 'martelgang' voor de deelnemers en uiteindelijk kwamen er slechts 2 Nederlanders over de eindstreep. Het Nederlandse Kampioenschap 50 km snelwandelen werd binnengehaald door veteraan Ton van Andel van RWV. Dennis werd tweede en kreeg de zilveren medaille uitgereikt. Uiteraard werden er geen toptijden gewandeld, maar 50 km binnen de 6 uur is nog steeds acceptabel. Namens OLAT de gelukwensen aan Ton en Dennis.

Naast het NK op de 50 km werd ook het NK 10 km voor dames gewandeld. Hier werd Sandra Maas van RWV Nederlands Kampioen.

Ton van Andel

Als tweede ging Marleen Radder over de meet, die in haar leeftijdsklasse een nieuw NR realiseerde. Derde werd Yvonne Grootswagers van Dak. Loes van Bremen, Carry Ombelet en Hermien Teske waren de overige dames die op de 10 km finishten.

Op de 10 km liepen de heren gelijk op met de dames. Hier ging het alleen om vormbehoud of om even de benen te strekken. Klaas Bakker deed mee in de achterhoede.

Verder werden er in Tilburg nog andere afstanden gewandeld.

Op de 20 km ging Wilfried van Bremen (RWV) met de eer strijken. Namens OLAT kwamen Wim van Cappelle en Eric-Jan van Oorschot als 5de en 6de over de finish. Mooi meegenomen puntjes voor ons clubkampioenschap.

Op de 5 km kruisten Boetje Huliselan en Mirjam Kies namens OLAT de degens. Boetje won de afstand en Mirjam kreeg ook een klassering en dat is altijd prettig op elke afstand.

Er werd ook nog een 6 uur prestatietocht gewandeld. Deze werd gewonnen door René Wakkee namens RWV. Hij legde net binnen de 6 uur 46,862 km af.

Iedereen gefeliciteerd namens OLAT.

-Ad van Asten-

TILBURG - 2 OKTOBER 2011

Vanmiddag in Tilburg heb ik de 5 km snelwandelen afgelegd in 40 minuten, 17 seconden. Iets langzamer dan dit voorjaar bij het W/P van OLAT.

De echte topprestatie van vandaag is die van Robert Schouckens (83 jaar). Met 06 uur 56 minuten en 37 seconden mag hij zich de nieuwe wereldrecordhouder noemen in zijn leeftijdscategorie. Het oude record voor 80-plussers stond op 07 uur 05 minuten. Zijn prestatie is vastgelegd door de Franstalige zender Europe Télévision, die aan de filmpjes – vrij vertaald – de volgende informatie toevoegde:

Robert was goed uitgerust aan deze uitdaging begonnen en had er alle vertrouwen in dat hij een nieuw record kon vestigen. Met de voorbereiding is hij heel lang bezig geweest. Onder meer door maanden tevoren te beginnen met uitgekende voeding.

De Belgische atleet startte in Tilburg om 11:00 uur, tegelijk met het NK 50 km snelwandelen op de weg. Terwijl diverse jongere deelnemers uitvallen in de hitte, houdt hij het goed vol. Hij loopt in een gelijkmatig tempo, en met dezelfde

wilskracht die hem in 1977 de eerste plaats opleverde in de lange-afstandsmars Straatsburg-Paris (533 km), meldt de verslaggever van Europe Télévision iets na 16:00 uur. Robert heeft er dan ruim vijf uur opzitten en het ziet er nog steeds hoopvol uit voor hem. Coach Philippe Mageren staat hem bij op deze queeste.

Om 18:13 uur passeert Robert in gezelschap van zijn 'haas' de finish. Het is hem gelukt onder de 7 uur te blijven. Schouckens is daarna nog fit genoeg om het podium te beklimmen en de tv-verslaggever te woord te staan.

Schouckens heeft veel titels op zijn naam staan:

Belgisch kampioen op de 20 km in 1961, 1962, 1964 en 1968
idem op de 50 km in 1961, 1962, 1964 en 1968

idem op de 100 km in 1973 en 1974

Belgisch recordhouder op de 20 km (1 h 32:57.4) en 50 km (4 h 39:29)

Tal van titels op lange-afstandstochten, met als meest bekende die van 1977, Straatsburg-Parijs in 64 h 11: 25, waarvoor hij zes jaar lang had geploeterd.

-Mirjam Kies-

Dit is het NK snelwandelen

Dit is het NK Snelwandelen. Vijftig kilometer lopen met een waggelgangetje. Het duurt. En het duurt. En het duurt.

Frank van Gulik is boos. Hij strekt zijn armen wanhopig naar de hemel en schudt zijn hoofd. Kon hij een keer Nederlands kampioen Snelwandelen 50 Kilometer worden, wordt hij potverdikkeme gediskwalificeerd. Iets met een ongeoorloofde kniebuiging. De hoofdscheidsrechter (een strenge meeneer in een zwart pak van de Atletiekunie) heeft hem twee minuten geleden zijn derde rode kaart gegeven. Dat ging zo:

‘Frank, einde oefening.’

‘Hè?’

‘Frank, je ligt eruit. Je loopt niet volgens de regels.’

‘Ahhh...’

‘Nee, sorry Frank. Ik kan het ook niet helpen.’

Even later stapelt Frank zijn ongebruikte flesjes AA bij de drankpost in zijn armen. Die gaan weer mee terug naar huis. ‘Drie maanden voorbereiding naar de knoppen’, zegt hij. ‘Vijftienhonderd kilometer heb ik ?gedraaid. Ik ben beter in vorm dan ooit. En dan krijg je dit.’ Stomme kniebuiging ook. ‘Dat is zo moeilijk. Als je daarop gaat jureren, dan blijf je bezig. Normaal gesproken letten ze daar nooit op. Ik loop al sinds 2002 op het NK, nog nooit een rode kaart gehad. Kwam misschien wel omdat ik niet vooropliep. Ik werd altijd tweede. Of derde. Als je op kop wandelt, dan letten ze blijkbaar extra op je. Ik vind het oneerlijk. En ook niet echt motiverend. Ik snap niet waarom ze mij er uitgooien. We zijn al met zo weinig...’

Tja. Daar heeft hij gelijk in. Welgeteld vijf snelwandelaars doen er mee aan het officiële NK Snelwandelen voor mannen. Je moet er misschien wel een beetje gek voor zijn. 50 Kilometer, dat is een uur of vijf, zes. En 33 rondjes over het wielercours van TWC Pijnenburg in Tilburg.

Tot overmaat van ramp zijn er van de vijf halverwege nog maar twee over door opgaves en diskwalificaties. Twee – dat is niet veel, nee. Ze hadden hier liever ook wat meer deelnemers gehad. Maar dat is nu net het probleem van snelwandelen: het is niet bepaald een sexy sport. Met een kilometer-tje of elf per uur over een wielercours waggelen is niet heel aantrekkelijk. Zeker niet voor jongeren. Zoals een van de organisatoren zegt: ‘Snelwandelen, leg dat maar eens uit op het schoolplein.’

Gelukkig worden er voor de gezelligheid nog een paar andere afstanden gelopen en doen er atleten uit het buitenland mee. Een handvol Belgen, een stel Fransen, een inwo-

ner van Mauritius die in Ierland woont, een Duitser die de fotograaf vraagt of hij na afloop de foto's mag zien. Er is zelfs een Waal van 83 die een wereldrecordpoging 80+ onderneemt op de 50 kilometer. Hij wordt gevolgd door een eenmancameraploeg die hem iedere ronde een camera in zijn snufferd duwt.

Het aantal deelnemers onder de veertig is op één hand te tellen, maar ze zijn er wel. Zoals Colin Versteeg (16) – volgens de speaker ‘hét snelwandeltalent van Nederland’. Volgens zijn vader Cees is hij zo fanatiek dat het 's avonds aan tafel nergens anders over gaat. ‘Het is snelwandelen, snelwandelen en nog meer snelwandelen. Op school weten ze wel dat hij een topsporter is. Op straat zijn de reacties soms minder leuk. Roepen ze naar hem dat hij een flikkerloopje heeft.’ Maakt Colin niet uit. Hij wint de tien kilometer in 54 minuten en nog wat. Een minuut of vijf harder en hij mag het wereldbekercircuit in.

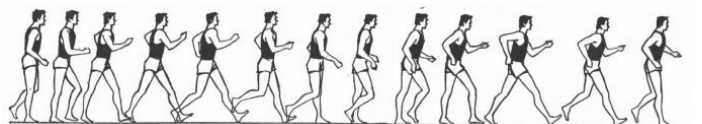
De wedstrijd over 50 kilometer duurt en duurt. En duurt. De schaduwen worden langer. Achter een paar formicatafeltjes zit een legertje vrijwilligers van Wandelsportvereniging Hart van Brabant om de tussentijden op te schrijven. Ze gapen, drinken koffie uit plastic bekertjes en eten blokjes kaas en leverworst uit Tupperware-bakjes.

Gapend gat

Na bijna zes uur (ter vergelijking: het wereldrecord ligt op 3:34) komt de officiële Nederlands kampioen Snelwandelen over de streep. Zijn naam is Ton van Anandel, 53 jaar oud. Grijsze snor, klein buikje, papierwitte benen. Type belastingadviseur. Hij wordt op het podium geflankeerd door Dennis van Reeden aan zijn linkerkant en een gapend gat aan zijn rechterkant – een nummer drie is er niet.

Frank van Gulik is dan allang naar huis. Met zijn AA-flesjes en zijn ziel onder zijn arm.

Overgenomen uit DE PERS
(ingestuurd door Piet Knoester)

De monstertocht Nijmegen - Rotterdam: 160 km in 29 uur

Na een goede voorbereiding is het dan zover. Zaterdag 17 september. De monstertocht Nijmegen-Rotterdam: 160 km in 29 uur, georganiseerd door de Rotterdamse Wandelsport Vereniging. Mijn overbuurman is zo vriendelijk om mij naar de start te brengen waar ik me moet melden. Dat is zo gebeurd en zodoende kan ik nog genieten van een bakje koffie en brood dat voor iedereen beschikbaar is. Na een praatje van voorzitter en marsleider Gijs kunnen we om 11:00 uur met 76 deelnemers beginnen. Voor mij is het de 1e keer dat ik meer dan 110 km in een keer ga lopen en dat vind ik best spannend. Ook Willy Hey, eveneens uit Wijchen, is present voor de 29e keer en als Jan Dinnissen (die deze tocht ook al 3 keer heeft uitgelopen) ook mee had kunnen doen, zouden er drie Wijchenaren meegelopen hebben. Waarin een klein dorp groot kan zijn!

Na de start gaan we meteen via de Snelbinder de Waal over, de Betuwe in. De route is verdeeld in acht etappes van ongeveer 20 km. Op de eerste buitentrust na zijn de andere rusten in sportparken, restaurants e.d. Daartussen zijn telkens twee of drie wagenrusten, waar je goed verzorgd wordt. Na ongeveer 20 km krijg ik wat last van een oude blessure, die ik heb opgelopen tijdens de strandwandelingen die ik dit jaar heb gelopen. Met wat 'paarden'gel en enkele brufen die ik krijg van mijn goede wandelvriendin Lionne, is het goed te doen.

Als we over de Ginkelse Heide bij Ede lopen, zijn we getuige van de 67e herdenking van de luchtlandingen tijdens Operatie Market Garden in 1944.

Na een kleine 60 km krijgen we een warme maaltijd met ijs toe, heerlijk. Wat worden we verwend!

Na elke rust wordt er tegelijkertijd door alle wandelaars gestart op een vast tijdstip en hierdoor kunnen de snellere wandelaars wat langer rusten

dan de langzamere. Dat leidt er één keer toe dat we een kwartiertje langer moeten wachten, omdat enkele wandelaars laat arriveren op de rustplaats. Een van hen is er vlak daarna mee gestopt. Er was ook een wandelaar die misschien 5 km had gelopen, zich niet meer liet zien en bij de finish een diploma van deze tocht wilde ophalen, maar daar trapte Gijs niet in.

De route is heel afwisselend: over dijken, door bossen, een mooi stuk langs het water bij Oudewater, een stuk langs de A12 en door prachtige plaatsen. Onder de 76 deelnemers zijn ook zes Belgen en twee Engelsen waaronder Sandra Brown, die vaker met wandeltochten in Nederland meeloopt. Er lopen vijftien vrouwen mee waaronder Ilona en Jenny, twee geweldige wandelaarsters die meestal voorop lopen. De route is buitengewoon goed gepijld en ondanks dat we wat regen hebben gehad, 's nachts en op de dag, waren de pijlen goed zichtbaar.

Tijdens de tocht spreek ik veel bekenden en dat helpt om weer ongemerkt bij een rustpunt te komen. Op de binnenrusten kan ik tussen de 20 en 35 minuten rusten en dat is voor mij genoeg. Op ongeveer 2,5 km voor de finish is er een laatste rust/verzamelplaats, waarna de wandelaars die daar

dan zijn (ongeveer de helft) achter de vlaggendrager naar de finish lopen.

Op zondag 16:10 uur bereik ik de finish. Ik kan gaan douchen. Daarna vindt de prijsuitreiking plaats samen met de andere wandelaars die ondertussen ook zijn gearriveerd. Tijdens de prijsuitreiking krijgt iedereen een diploma en een prachtig aandenken, als je je daarvoor opgegeven hebt.

Ik krijg ook nog een diploma voor het 50x uitlopen van een Kennedymars, al zijn het er ondertussen alweer 63. Uiteindelijk zijn er maar vijf uitvallers. Van de zeventien nieuwelingen van deze tocht zijn er geen uitvallers te melden.

Ik wil de vele, vele vrijwilligers die deze tocht mogelijk hebben gemaakt, hartelijk bedanken. Het is geweldig wat jullie allemaal hebben gedaan voor de wandelaars.

Mogelijk tot een volgende keer?

-Koos van der Maden-

Knooppuntenroute Borkel

Vandaag, ja op vrijdag, ben ik naar de knooppuntenroute van Voetje voor Voetje toegegaan. Deze wandeltocht lijkt me een hele belevenis te gaan worden. Het zal weer iets gaan worden. Omdat ik het gewend ben om op knooppunten te wandelen zal ik er niet al te veel moeite mee hebben. Eerst nog even een bakkie doen en nog wat bijkletsen met Theo, Thea en Monique, deze mensen heb ik al weer een poosje niet gezien.

Ook met de organisatie, waarvan er ook enkelen betrokken waren bij Diekirch - Valkenswaard van eind augustus, moet ik wat bijkletsen. Lizet, Kees verwelkomen mij ook weer heel hartelijk. We hebben goede herinneringen aan Diekirch - Valkenswaard. Om iets voor 8.00 uur ben ik op pad voor een eerste lusje van circa 9 km. Het gras is uiteraard nog overal nat. Hier en daar is het zelfs behoorlijk nat. We maken een mooie lus en hebben in deze frisse ochtend hier en daar mooie vergezichten. Als ik terug kom bij de Suykerbuyk staan er wel wat meer auto's, ik kan niet zeggen dat het erg druk is. Na weer een bakkie ga ik op weg naar de Venbergse molen. ik hoor al wel dat

de markeringen hier niet zo best zijn als in het eerste stukje. Het blijkt ook zo te zijn. Hier zijn de markeringen niet altijd aangebracht op het pad waarop je wandelt, maar op de paden die je in zou dienen te gaan. Het is dus steeds links en rechts in een pad kijken of je een markering ziet staan. Het wordt op den duur wel vervelend om op deze manier je route te moeten vinden. Het is mij wel gelukt om de volgens mij juiste weg tot aan de Venbergse watermolen te vinden; ik hoor hier wel dat er mensen de weg kwijt geraakt zijn. Heb ik dan beter opgelet of heb ik geluk gehad? Ik weet het niet. Als ik de route voor het lusje van 9 km heb ontvangen van Nettie kan ik weer op pad.

Na een kleine anderhalf uur ben ik weer terug. Het was een lusje met hier en daar wat mooie vergezichten en doorkijkjes. Wel héél veel bos dat vol met bomen staat. Dat is nu eenmaal in een bos. Bij terugkomst bij de Venbergse molen is het half een en is het tijd voor een bakkie tomatensoep en een lekker koele icetea.

Om kwart voor een ben ik weer weg en kom ik Peter nog tegen. Even weer wat bijpraten met deze gezellige man die altijd wel een goed woordje over heeft. Ik kan en wil niet te lang blijven staan omdat het bij het stilstaan toch

behoorlijk fris aanvoelt. Vanaf hier gaan we richting het Eurocircuit en daarna langs recreatiecentrum de Kempervennen. Het zou een lus zijn van weer circa 9 km. Omdat het allemaal lekker loopt kan ik behoorlijk door blijven stappen en heb ik er weer veel zin in om even weer ruim 8 per uur te gaan wandelen. * per uur geeft mij altijd het gevoel van net niet snelwandelen en toch behoorlijk op kunnen schieten.

Om kwart over twee ben ik weer terug bij de Suykerbuyk. Hé, hé, de mensen van Voetje voor Voetje zijn er nog. Ik kan daardoor even wat bijpraten over deze tocht waarbij hier en daar toch wel wat te verbeteren valt. Niet over de wandeling zelf maar over de markeringen die voor mijn gevoel wat vreemd aandoen. In een zijweg(-pad) markeren is een beetje vreemd. Je blijft dan maar zoeken en als een markering toevallig wat verborgen is, zie je deze niet, en dan gaat het mis. Omdat ik ook regelmatig gebruik maak van wandelrouteknooppunten om routes te maken voor de ouderen in Veghel weet ik hoe het in elkaar steekt. In de regio Bernheze heb ik nooit problemen gehad. Bij Uden is het ook wat moeilijker omdat hier routes van verschillende organisaties door elkaar lopen en ook dat is niet erg handig. Hier moet je echt een kaart bij je hebben.

Ik heb me wel goed vermaakt vandaag. Ik kan m'n draai wel vinden, als het maar om wandelen gaat. Om iets na half drie neem ik afscheid en beloof om op 2de Kerstdag weer terug te komen.

Voetje voor Voetje, ik heb genoten.

-Willy Timmermans-
wandelervaring.nl

Klimmen (en dalen) in Arenzano

Wat is het verschil tussen een steile helling en een afgrond?

Ik heb geen last van hoogtevrees en klim met gemak over de steen-lawines. En toch... In Arenzano is het onderscheid niet altijd even duidelijk. Eén ding weet ik wel: struikelen is niet verstandig.

DAG 1

0 m

Ochtend aan de Ligurische zee. Paarsblauwe bergen verschijnen aan de horizon, de zon schijnt op het water. Op het pleintje aan de boulevard van Arenzano hebben zich al rijen gevormd aan de starttafels, de wandelaars, gretig om te gaan lopen. Er zijn Poolse en Duitse militairen, Nederlandse mariniers en individuele wandelaars uit Taiwan, Litouwen, België en Italië. Als een van de vele Hollanders laat ik mijn startkaart scannen en ga op pad. We draaien direct weg van de zee en lopen door nauwe steegjes omhoog, terwijl andere wandelaars zich nog omlaag haasten naar de start. In de winkelstraatjes komt het leven langzaam op gang. Rolluiken gaan omhoog, een visboer spreidt glibberige inktvissen uit op een koeltafel. Voor me uit zie ik de blonde staart van Ilona, die er goed de pas in heeft. Zo nu en dan staat er een verkeersregelaar, zwaaiend met een rode vlag naar de nog lege straten. Het stijgen valt mee, geleidelijk gaan we omhoog. Dan, als imponerend decor achter een met feestelijke vlaggen versierde kerk, doemt voor het eerst Monte Argentea op. Oeps!

Van tevoren heb ik me er geen voorstelling van kunnen maken, één kilometer hoogteverschil. Dat leek me niet zoveel. Nu zie ik de berg, de top ver boven ons, en beseft dat ons een be-

hoorlijke klim te wachten staat. We lopen over stoepen en achterafpaadjes, langzaam omhoog en de stad uit. Dan verlaten we het asfalt voor een bospad. Heerlijk, hier voel ik me thuis. Het is een smal pad en ik prijs me gelukkig dat Arenzano niet zo druk is dat de organisatie kiest voor de veiligheid van bredere paden of asfalt. Al gauw beseft ik echter dat er weinig te kiezen valt. Waar wij heen gaan is geen asfalt meer. Zo nu en dan hebben we uitzicht op de bergen. De hellingen zijn groen, maar dichterbij de top is alleen zandbruin te bespeuren. Het is aangenaam warm, maar niet benauwd, en in de schaduw van de dennenbomen is het lekker wandelen. In de diepte hoor ik water vallen. Een klein stroompje dwarrelt over de rotsen, die indrukwekkender zijn dan het water. Een kunstwerk van gladgeslepen grijs. De bedding doet een veel grotere stroom vermoeden dan het beekje dat nu omlaag huppelt en ook later zien we langs de bergwanden plekken waar ik in nattere tijden water vermoed. Langs het pad stijgt een typische kruidengeur op. Tijd?

352 m

Na zes kilometer komen we bij de eerste wagenrust. We worden verwend, broodjes met marmelade en chocolade. Bronwater met en zonder koolzuur, een soort Fanta. Wat ik me vooral afvraag is hoe ze dat in 's hemelsnaam

hierboven hebben gekregen. Ik zie twee jeeps staan, maar zie nauwelijks iets wat je een weg kunt noemen. Zelfs geen karrenspoor. Na een korte pauze slingeren we verder langs de bergwand, met spectaculaire vergezichten zowel vooruit als terug naar zee.

We steken verschillende steenlawines over, springend van rots naar rots. Op één helling zijn op verschillende hoogtes stenen muurtjes aangelegd, om de stenen toch een beetje op hun plaats te houden, vermoed ik. Langs een van de muurtjes loopt een pad en wat lijken de wandelaars klein en nietig tegen die enorme bergwand.

Na de rust verandert het bos, wordt meer loofbos waar vocht zo langs de rotsen druppelt en het pad modderig maakt.

903 m

Bij een berghut is er lauwe thee. Er hangt ook een tuinslang, maar daar komt zo'n ielig stroompje uit dat je fles zich slechts langzaam vult en er al gauw een flinke rij staat. Vanuit het dal komen langzaam wolken opzetten die de toppen van de bergen omringen. Ook mooi. We zetten door en klimmen. Van tevoren dacht ik dat het overdreven was, je mag hier tot 17.00 uur binnen komen. Voor een 23 km? Bij een start om 07.30 uur? Nu begin ik toch wel te beseffen dat die tijd niet helemaal onrealistisch is. Het is lang geleden dat ik in de bergen ben geweest en ik heb een totaal nieuw referentiekader nodig voor de wandelingen hier. Zo nu en dan word ik ingehaald door ultra-lopers, die het parkoers rennend afleggen. Vol bewondering kijk ik naar hoe ze over de stenen rennen. Zelf kies ik liever voor de zekerheid van vaste grond of in ieder geval een vast-

liggende rots onder mijn voeten voor ik mijn gewicht op een been zet. Ook honden zijn er volop, net als mensen met nordicwalkingstokken. Op de kleine paadjes is dat onhandig, want het maakt inhalen lastig. Toch is het niet zo druk dat we in een file lopen.

1068 m

We komen boven de boomgrens en wanneer ik even van het pad afwijk om langs een rots in het dal te kijken, zie ik tot mijn verrassing onder het lange gras heideplanten. De enkele bloemen die het zonlicht nog kunnen bereiken, bloeien paars. Een wegwijzer vol onbekende namen maakt nieuwsgierig naar wat hier allemaal nog meer te wandelen valt. Het uitzicht is nu bijna nul. Wattige wolken glijden langs de berg-hut waar we de grote rust hebben. Na de klim naar de top kan ik mijn T-shirts uitwringen en ik ben niet de enige. De een hangt zijn shirt op zijn nordic-

walkingstokken in de wind te drogen en loopt rond in blote bast, de ander trekt een schoon shirt aan. We genieten van de omgeving, maar ik heb geen rust in mijn gat en blijf niet lang zitten. Zo nu en dan lijkt het alsof er een sluier wordt opgetrokken en kan ik in de verte de wandelaars zien verdwijnen. Ik ga ze achterna. Langs het pad staan indrukwekkende dode bomen, hun takken allemaal één richting op wijzend. Even denk ik dat het door de wind komt, die misschien jarenlang uit dezelfde richting is gekomen, maar dan zie ik dat de takken die over het pad moeten hebben gehangen, zijn weggesnoeid. Het blijft echter een spookachtig gezicht.

735 m

Hier moet wel iets bijzonders aan de hand zijn. De stoet wandelaars formeert zich in één lange rij, geduldig wachtend onder de slingers met vlag-

getjes voor de post in de verte. Aha, hier is pasta te krijgen! Ik heb geen zin om lang in de rij te staan en loop over het gras schuin naar beneden, op zoek naar een plekje schaduw. De groene en rode afstanden (kort en lang) komen hier bij elkaar en het gras ligt vol gezellig keuvelende mensen. Kinderen rennen heen en weer, er wordt volop gegeten en gedronken. Ik lig even lekker in de schaduw, tijd zat. Er zijn zelfs Dixies! Wat een verwennerij. Op de een of andere manier verwacht je in het buitenland toch iets primitievere omstandigheden, maar deze tocht is werkelijk uitstekend georganiseerd. Perfect beprijd, goede verzorging en nu ook nog Dixies, het kan niet op.

502 m

Via een brede weg verlaten we natuurpark Beigua. Het grindpad komt uit op een asfaltweg, die is afgezet met een muur van gestapelde stenen. Zo nu en dan hoor ik wat ritselen in de afgevalen bladeren. Dan kijk ik eens goed: een hagedis. Het slanke, bruine diertje blijft niet stilzitten, maar rent constant verder. Na nog een steil bospadje naar beneden en enkele Mariabeelden in een rotswand komen we weer terug in de stad. Gelukkig is het nog niet voorbij, morgen mogen we nog een keertje.

DAG 2

0 m

Langs dezelfde weg die we gisteren zijn afgedaald, gaan we vandaag omhoog, terwijl de zon schitterende vlekken op de zee werpt. We komen weer langs de Saraceense toren, die nu dient als onderkomen voor enkele schattige ezeltjes. Het steile bospad is omhoog heel wat pittiger dan omlaag en bij de picknickplaats die het laatste stukje asfalt inluidt, moet ik even uithijgen. Gelukkig ben ik niet de enige.

415 m

Vanaf het ornithologisch centrum is de route anders. We lopen nu in het midden, ergens tussen de routes van gis-

termorgen en gistermiddag. Aanvankelijk lijkt het met het klimmen wel mee te vallen. Wel vraag ik me af wat nu precies het verschil is tussen een steile helling en een afgrond. Volgens mij is het dit: het ene woord is eng en het andere niet. Het pad golft op en neer en langzaam stijgen we naar 735 meter, de pastapost van gisteren. Dit keer staat de rust iets verderop, aan het begin van de rode lus.

735 m

En daar staan we dan, onderaan een helling. Een afgrond. Ik schat zo'n 500 meter omhoog in amper 2 km. De wandelaars die al moed hebben verzameld zijn nauwelijks meer dan kleine vlekjes tussen de rotsen. De eerste ultra-lopers komen al terug, wanneer ik ook de eerste stappen zet op de lus. Meteen voel ik dat dit nog wel even gaat duren. In de verte horen we zware bellen, in de diepte zien we koeien grazen en even waan ik me in Zwitserland. Regelmatig moet ik even pauzeren om mijn bonkend hart op adem te laten komen. Nog steeds komen zo nu en dan mensen rennend naar boven. Ik snap niet hoe ze het kunnen. Ik plus uit dat ik een tempo van zo'n 2,5 km per uur heb en dat vind ik mooi zat.

1.183 m

Eindelijk bereik ik dan de top van Monte Reixa.

Op de top staat een verzameling rotsen met een Mariabeeld en een kruis erop. Veel wandelaars fotograferen zichzelf of rusten even uit.

In de verte kunnen we het vliegveld van Genua zien liggen, één enkele landingsbaan in de zee. Het is lekker koel en de rust is nog maar een klein stukje lager. Na de rust lopen we verder langs de bergwand, dit keer onder de koeien langs die we net hebben gehoord.

735 m

Een uurtje later ben ik weer terug bij de pastapost. Tot mijn grote verbazing zijn er nog mensen die omhoog gaan, de rode lus in. Het is 12.30 uur. Dat wordt krap als ze om 17.00 uur terug willen zijn. Hoe lang heb ik over die lus van 6 km gedaan? Twee uur? Vanaf hier is het terrein minder zwaar, maar toch gaat het nog net zo langzaam. We moeten goed uitkijken waar we onze voeten neerzetten, terwijl we richting Arenzano afdalen. De heuvels worden langzaam bruin, de heide is al uitgebloeid. Een grijs hutje staat langs het pad, een klein schuilhutje van gestapelde stenen met alleen een bankje, een voorhof en een klein raampje. In het dal zien we een ander hutje, waarvan alleen de muren nog overeind staan.

0 m

Dan zijn we beneden en lopen langs de drukke autoweg. Via een voetgangerstunnel duiken we onder de snelweg door en dan is daar de boulevard en het strand. Geen zand in Arenzano, maar grijze kiezels die er scherp en oncomfortabel uitzien. Alleen bij de waterlijn is er zand. Jammer dat ik mijn zwempak niet heb meegenomen, ik heb wel zin in een duik. En dan zijn er de laatste meters, de finish. Het is bijna jammer dat het voorbij is. Wat een prachtige tocht.

-Rinda Scheltens-

Eilandvijfdaagse – Haveneditie 2011

Na een week genoten te hebben van de Strandeditie van de Eilandvijfdaagse (zie septembernummer van OLATNieuws, red.) startte zaterdag 20 augustus de Haveneditie.

Er waren zes wandelaars die zowel aan de Strand- als de Haveneditie deelnamen.

Eric, de voorzitter, had mij gevraagd of ik wilde helpen met het verstrekken van de spullen die de wandelaars meekregen. Ik herkende hierbij diverse lopers, die vorig jaar deelgenomen hadden aan de Strandeditie en/of aan de Strand5- of 6daagse of aan andere wandeltochten.

Zaterdag 20 augustus 2011

Omstreeks 14:30 uur vertrokken we met 9 schepen en ongeveer 200 wandelaars uit Lauwersoog naar Schiermonnikoog. Ik sliep met 24 andere wandelaars op de Flierefluiter, een schip met 1 mast. Het moederschip, de Vliegende Draeck, had 2 masten en daarnaast was er nog een zusterschip de Boreas. Deze 3 schepen, een cluster, hoorden bij elkaar voor o.a. het eten. Bij elk cluster was een gastvrouw (voor ons Andrea) die info gaf en allerlei zaken voor de cluster regelde. Op elk schip had iedereen wel een keer corveedienst. Omdat het behoorlijk waaide, werden al snel het grote zeil en het fokzeil gehesen. Bij de haven van Schiermonnikoog aangekomen, omstreeks 16:00 uur, kon je van boord gaan en het dorp inlopen. De schepen voeren weg en gingen bij een zandbank verderop voor anker.

Omstreeks 19:30 uur konden we zo over het wad naar de schepen lopen, die ondertussen op het droge lagen. Een bijzondere ervaring die ik bij de strandeditie niet had meegemaakt.

Zondag 21 augustus

Schiermonnikoog – 20 km

Omdat we met de schepen niet in de haven van Schiermonnikoog aan konden meren, moesten we voor de kust blijven. Met sloepen werden we aan wal gebracht, waarna we zo'n 3,5 km konden wadlopen voordat we op het verharde fietspad terecht kwamen.

Van hieruit liepen we over het fietspad en door de duinen naar het strandpaviljoen "de Merlijn". Daar kreeg ik van Charlotte, de dochter van Eric, het bericht dat de route was gewijzigd. Haar verzoek aan mij was om de wandelaars hierop te attenderen in verband met extra kilometers aan het begin en aan het einde van de route. Tevens moesten de schepen met de grootste diepgang om uiterlijk 12:30 uur weg om nog naar Ameland te kunnen varen.

Al met al een prachtige route, vooral voor de wandelaars die er niet op hadden gerekend dat ze ook nog aan wadlopen toekwamen. In vier uur zijn we daarna naar de haven van Ameland gevaren. De hele dag mooi zonnig (wandel)weer gehad.

Voor het eten naar Nes gewandeld om dit leuke dorpje nog even te bekijken.

Maandag 22 augustus

Ameland - 39 km

Dit was de langste wandeldag, 39 km, maar 30 of nog minder kon ook. Er waren zelfs deelnemers die eerst een stukje gingen wandelen en vervolgens fietsen. Eén echtpaar liep meteen naar Nes, waar we voor anker lagen, om daar fietsen te huren en de hele dag op het eiland te fietsen. Er was veel mogelijk.

Ik verliet het schip om 7:30 uur en wandelde naar de tweede rustplaats, 9 km verderop, strandpaviljoen De Heksenhoed. Na de rust haalde ik Cor in

die ik ken van andere wandeltochten en Tjitske, die ik vorige week ontmoette op het strand van Ameland. Zij woont op Ameland en vertelde er veel over, o.a. over het paardengraf dat om 1979 werd opgericht nadat er tijdens een reddingsoperatie acht paarden waren omgekomen. Ik ben daar even naar toe gelopen en heb wat foto's gemaakt. Toen we in Hollum aankwamen gingen we op aanraden van Tjitske even van de route af om door de oudste straten van Hollum te lopen. Er stonden huizen met jaartallen van 1700 zoveel. Ook wees zij erop dat we de raadszaal moesten bekijken. Cor en ik er heen. We zagen er een prachtig wandkleed/schilderij met de familie van koningin Juliana. Door om de beurt op de stoel van de burgemeester te gaan zitten waren we voor 1 minuut burgemeester van Hollum

Via een kaasbureau, waar een rustplaats was, zijn we door een prachtig gebied naar Nes gelopen. De route was zeer divers: langs het wad, over dijken, langs het strand, door bossen en door hele open stukken, prachtig!

In Nes hebben we nog wat boodschappen gedaan en heerlijk op een terrasje gezeten. Een sieraad voor het dorp is de R.K. kerk, die in 1878 door de bekende architect Pierre Cuypers werd gebouwd. Hij bouwde ook het Rijksmuseum en het Centraal Station in Amsterdam. Het oudste huisje in Nes is van 1625.

Dinsdag 23 augustus: rustdag

Vandaag zouden we om 10:00 uur weg zeilen. Omdat er een harde oostenwind stond kwam er niet genoeg water in de haven en moesten we tot 12:00 uur wachten. Toen ik bovendeks kwam zag ik dat alle boten aan het zeilen waren. Ik ben bij de kapitein gaan staan en mocht onder zijn leiding het stuur overnemen. Dat viel in het begin niet mee want je moest langs en om de bakens varen. Gelukkig had je wel wat speling en het ging steeds beter. Toen we na enkele uren de haven van Terschelling naderden nam de kapitein het stuur weer over. Hij had ondertussen met hulp van enkele wandelaars wat klussen kunnen doen, zoals het strijken van de zeilen.

Na het eten ben ik nog even naar het centrum van Terschelling gelopen. Al met al was het weer toch meegevallen en hebben we nog kunnen genieten van het zonnetje. 's Avonds kwam ik op de kade ook nog enkele bekenden tegen.

Woensdag 24 augustus

Terschelling - 29 km

's Morgens om 7:15 uur vertrokken. Na enkele kilometers kwam ik Lucia tegen, een van de vier Friezinnen die meeliepen. Samen wandelden we naar de eerste rust op 8 km. Na de koffie ben ik doorgelopen; Lucia zou later met haar vriendinnen verder gaan.

Vanuit de rust liep ik met Otto het strand op om dit na enkele kilometers weer te verlaten; leuk dat ik dit stuk vorige week ook gelopen had. We gingen nu door de duinen met prachtige heideplanten en geweldige vergezichten op de toppen. Via de koffiestop in Hoorn ben ik doorgegaan naar Midsland. Dat is een prachtig plaatsje met gezellige winkelstraatjes en een monumentaal kerkje. Het is van oorsprong een boerendorp.

Via de hei en door de bossen naar de schepen gelopen. Om 13:15 uur kwam ik aan en om 13:30 uur begon het behoorlijk te regenen. Dat ging door tot 15:30 uur, de tijd dat iedereen binnen moest zijn omdat om 16:00 uur de

schepen vertrokken naar Vlieland. Dat was \pm 2 uur varen in zware deining, hoewijl er geen hoge golven waren. Deze deining ontstond doordat we over een zandbank gingen en daarvoor weinig diepgang hadden, terwijl het water van de Noordzee met kracht de Waddenzee inkwam. Het was in feite een kleine tsunami. 's Avonds nog naar het plaatsje Oost-Vlieland gewandeld.

Donderdag 25 augustus

Vlieland – 25 km

Om 7:00 uur stond iedereen aan de kade om gezamenlijk zingen voor Eric, de voorzitter van de E5D, omdat hij jarig was.

Om 7:30 uur gingen we wandelen, direct de duinen in. Een prachtig gebied met verharde en onverharde paadjes, waarbij je soms dwars door de bloeiende heide liep. Na ruim een uur kwamen we op het strand. Dit volgden we een kilometer of 5, waarna we het strand verlieten en naar "het Posthuys" liepen voor de koffie. We liepen verder door bossen en heide met prachtige vergezichten, waarbij je soms aan de ene kant de Waddenzee zag en aan de andere kant de Noordzee. Het laatste stukje liepen we door Oost-Vlieland naar de boten. Het weer was geweldig, een graad of 23 en de hele dag zon. Om 15:45 uur voeren we de haven uit om te gaan zeilen naar Texel. Soms gingen we over zandbanken heen waar het zo ondiep was dat het roer over de grond sleepte. We hoefden niet bang te zijn dat we vastliepen, want het water was nog steeds aan het stijgen. Een ander schip dreigde wel vast te lopen en de wandelaars moesten verkassen naar de achterkant van het schip om dit te voorkomen. Echt avontuurlijk. Het eten was ook een heel avontuur: omdat de schippers door wilden varen werd er op "volle zee" gegeten, eerst op het moederschip, waarna beide zusterschepen om de beurt aan het moederschip geënterd werden om te eten terwijl beide schepen doorvoeren. Omstreeks 22:00 uur waren we in de haven van Texel.

Vrijdag 26 augustus

Texel – 31,5 km

Langs het wad liepen we de bossen in en de hei over naar strandpaviljoen "Paal 9".. Na deze rust enkele kilometers langs het strand en dan weer over de duinen en de heide de bossen in. Net toen ik de bossen inwandelde kwam er een enorm noodweer over ons heen: onweer en heel veel regen. Het was heel lang geleden dat ik zo nat werd. Het water liep zo de schoenen in en de paden veranderden in modderpoelen, wat het lopen bemoeilijkte. Je kon de route met 6 km inkorten door rechtstreeks naar Den Burg te lopen. Dat was ik niet van plan. Gelukkig begon het na ca. een uur zachter te regenen en was het onweer over. Weer verder door een prachtig gebied naar Ecomare, een soort natuurmonument. We liepen door alweer een mooi natuurgebied naar Den Burg. Den Burg is een leuk plaatsje met meerdere winkelstraatjes. Na alles bekeken te hebben ben ik het laatste stukje naar de finish gelopen. Die was in Oudeschild, niet hetzelfde plaatsje waar we gestart waren. Ik was daar om 14:30 uur en om 15:00 uur vertrok onze boot naar Harlingen. Ter afsluiting van de wandelweek was er 's avonds weer een heerlijke barbecue, opgeluisterd door dezelfde dj als vorige week. Na de speech van de voorzitter en de uitreiking van de welverdiende medailles was er nog gelegenheid om wat te drinken, te kletsen en te dansen tot 23:00 uur.

Zaterdag 27 augustus

Om 10:00 uur moest iedereen van het schip af zijn. Ik ben nog tot 13:00 uur in Harlingen gebleven om te genieten van de Visserijdagen. Al met al heb ik twee geweldige weken gehad waarbij ik ongeveer 300 km over de eilanden heb gewandeld. Ik wil hiervoor met name Eric, Hans (onze kok) en alle andere vrijwilligers bedanken. Martin en Thom, de pijlenuitzetters, verdienen een pluim omdat ze als 'niet-wandelaars' de pijlen zeer goed hadden gezet: je hoefde niet te twijfelen.

-Koos van der Maden-

Wandelen in windkracht 9

Na vier jaar de Camino in Zuid-Frankrijk en Noord-Spanje was nu het Verenigd Koninkrijk aan de beurt om er een langeafstandswandelpad te lopen. Mijn zoveelste reis met Theo Tromp, ik ben de tel al lang kwijt. De tocht was van 5 t/m 22 mei. Van tevoren kreeg ik nog een mailtje van Arie Evegroen dat de weersvooruitzichten goed waren, maar in de praktijk pakte dat anders uit... Toch kunnen we op veel positieve ervaringen terugzien.

Deel 2: 10 t/m 12 mei 2011

Dinsdag 10 mei

Dit zou de meest dramatische dag voor wat betreft het weer en het wandelen worden. Via internet en de tv hadden we al gehoord dat er een behoorlijke depressie over zou komen, maar in de praktijk kan dat altijd meevallen. Om kwart voor negen stonden alle spullen weer in het busje en konden we via de Angletarn Pikes het hoogste punt van die dag, de Kidsty Pike (767 m), bereiken. Dit zijn 2560 Engelse voet. Los van deze vergissing: gaat u er maar van uit dat dit al de vierde dag is, dat wij er voor gewerkt hebben en menig zweetdruppeltje hebben gelaten.

Patterdale ligt dus in het dal van de Godrill Beck op een hoogte van 150 meter (500 voet). In een tuintje hing een macaber ijzeren sculptuur, dat in werkelijkheid toch een hobbelpaard bleek te zijn. Misschien lag het aan de zwarte kleur. Wij staken de Beck over en begonnen de klim naar de Angletarn Pikes (557m). Het pad was de eerste twee km vrij aardig te bewandelen, stilaan werd het rotsiger en ongelijker. We hadden de wind van de zijkant, het westen, die was in het begin nog ma-

tig. Al snel hadden we zicht op Patterdale, met daarachter een groot meer en daarboven dreigende lichten. Het dal was vrij groen, maar wij zaten al boven de boomgrens. Het regende al een tijdje. We waren droog gestart, maar na een half uur was het al voorbij met de pret. Na ongeveer drie kwartier liepen we onder de toppen van de Angletarn met rechts een meertje, de Angle Tarn. De wind was al toegenomen tot windkracht 6, dus de animo voor een kop koffie of picknicken was laag. Theo zou ons misschien pas over anderhalf uur, als we van de Kidsty Pike waren afgedaald, kunnen bevoorraden. Op een schiereilandje stond een kampeerder armoe te lijden. Die had de tent gisteren waarschijnlijk ook met zonnige vooruitzichten opgezet. Wij liepen nog een half uur verder. Toen was er echt geen beginnen meer aan: de windkracht was toegenomen tot 9, voorzichtig ingeschat zo'n 100 km p/u. De regen kwam pal van rechts (het westen) en waar die op onze huid terecht kwam, leek het wel hagel. Ook was er zowat geen zicht meer, een deken van wolken en regen. En de temperatuur: die was hooguit enkele graden boven 0, dus ijskoud! De groep, die onder deze omstandigheden niet ver uit elkaar liep, koos ervoor om te draaien. Misschien zaten we slechts 1 km van de Kidsty Pike af, maar de kans op ongelukken was te groot. Arie, Jan-Willem en ik liepen nog in korte broek. Achter een muurtje deed ik de mijn regenbroek aan, dat gaf de illusie van warmte. Arie had meer pech, die

moest door twee vrouwen geholpen worden, want die had geen beschutting en dan is het aantrekken van een broek een hels karwei. Gelukkig was er een reserve-regencape, want zijn eerste cape (een flutding van een Nederlandse Energiemaatschappij) was al kapot gewaaid.

En Jan-Willem? Die moet een olifantenhuid gehad hebben, want hij is de berg dus "halfnaakt" afgekomen! Martin van Ruijven struikelde nog, kreeg een duwtje van de wind. Bij het passeren van de Angle Tarn zagen we dat de kampeerder ook verdwenen was.

Waarschijnlijk was het risico te groot dat de tent het water in zou waaien. En om het waterig te houden: in de verte beneden nog het broederswater gefotografeerd, uiteraard ook een sombere impressie. De laatste 1200 meter van de afdaling was een moeilijker pad, we hadden vanmorgen de juiste route gemist, waarschijnlijk een onduidelijke markering.

Tegen 12 uur waren we terug bij de jeugdherberg. We hadden nog geen 10 kilometer gelopen (5 heen en terug).

Theo was met de mobiel al op de hoogte van onze mislukte expeditie en hij zou ons komen oppikken. In de jeugdherberg voor het eerst het lunchpakket aangesproken, en spullen in de droogkamer opgehangen. Dat mocht gelukkig van de beheerder, maar erg droog zijn ze niet geworden, want anderhalf uur later reden we naar de andere kant van het Haweswater, om daar de route weer op te pikken. Direct buiten Patterdale passeerden we het Ullswater. Hier was heel veel waterrecreatie: zwemmen, surfen, kleine zeil en motorbootjes. Bij het Haweswater was echter niets te beleven. Het zag er zo doods uit, dat we ons afvroegen of er vissen zouden leven. Maar een belangrijk positief punt: het was er droog, zo nu en dan kwam zelfs de zon achter de wolken uit. Vanaf de parkeerplaats moesten we ruim een kilometer lopen voordat we op het punt waren waar het Coast-to-Coast-pad van de Kidsty Pike naar beneden kwam. Toen had ik mijn tweede pech: mijn camera was in het busje blijven liggen. Maar er kwam een oplossing: de resterende foto's werden door Arie gemaakt. We kwamen nog een groepje tegen dat we ook bij de beklimming gezien hadden: dapperen die wel doorgegaan waren. Maar we wisten ook zeker dat, net als wij, 90% was omgedraaid.

Het meer was dan doods, het lopen langs de oever was best de moeite waard: niet ver van de grillige steenachtige oever en een goed begaanbaar pad, waarbij we zo nu en dan lariksen, dennenbomen en gele bremstruiken passeerden. We zaten hier op een hoogte van 300 meter, 450 meter lager dan de Kidsty Pike.

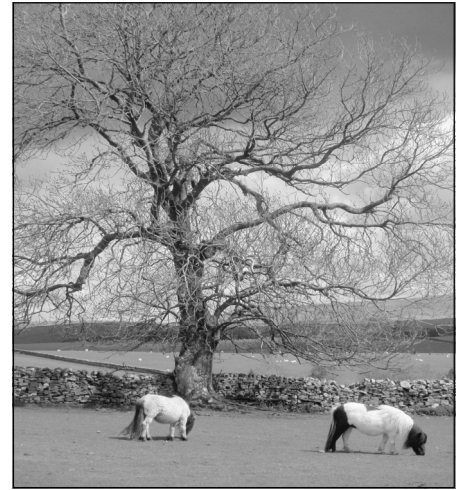
Aan het eind van het meer een stuwdam en daarachter het bewijs dat hier ook (dag)recreatie voorkwam: er stonden hier in een bos talrijke vakantiehuizen.

Bij de Naddle Bridge over de Haweswater Beck moesten we een stukje omlopen: de voetbrug bleek onbetrouwbaar te zijn. We kwamen onder de bomen veel blauwe druifjes en witte bloemen tegen. Die schijnen ondanks de doorlopende schaduw daar goed te gedijen. We volgden de Beck. De rivier had zich diep ingesneden tussen de heuvels; de bergen van het Lake District lagen nu definitief achter ons. Ook stonden hier veel oude bomen langs het water. We zaten op een hoogvlakte en liepen dwars door de weilanden. We zagen steeds meer schapen en Galloway-koeien. Soms was de ondergrond drassig.

Bij een brug bij het gehucht Rosgill zagen we Theo voor de tweede keer.

Toen was het nog 20 minuten lopen naar de Shap abdij. We zagen haar al op 500 meter afstand liggen. Het was een Engels historisch monument: vroeger een groot complex, maar nu was er alleen nog maar de westelijke toren van over. Eerst leek mijn tweede pech erg grote pech, maar na in eerste instantie niets te zien vond Elly Munsters toch mijn camera in het busje. Ook Theo ontkwam niet aan pech: een botsing met een personenauto toen hij wegreed van de parkeerplaats. Het bleek om een Schots echtpaar te gaan, dat op huwelijksreis was. Even vervelend voor Theo om met hen alle papieren voor de verzekering in te vullen en voor ons dat we nog 20 minuten moesten wachten. Om half zeven za-

ten we dan in de pub in Shap, waar het echtpaar nog een drankje meedronk en wij een heerlijke pubmaaltijd verorberden. We hadden 22 km gelopen, waarvan helaas 5 km dubbel.

Woensdag 11 mei

Om kwart voor negen zette Theo ons af bij de Shap Abbey. De eerste 25 minuten liepen we over de verharde weg, richting Shap. Elly sloot zich daar bij ons aan, kon dus nog even uitslapen. Shap is maar een klein dorpje, toch hadden we nog moeite om de spoorwegovergang te vinden. Gelukkig hing er ergens een vrouw uit het bovenraam van haar cottage en even later waren we het dorp uit. Net buiten het dorp waren twee paarden, een moeder met haar jong, de eerste levende wezens die we op het parkoers zagen. Net als voor Shap zagen we tot de autoweg overwegend weilanden. Er stonden vandaag weinig hoogtelijnen op het routekaartje, dus het zou een gemakkelijke dag worden. Als ze daarboven dan ook nog meewerkten! De autoweg M6 zou een van de weinige belangrijke landelijke autobanen zijn die wij deze dagen zouden passeren. Langs die weg lag ook een cementfabriek. Omdat we al die tijd weinig fabrieken gezien hadden, stond deze ons ook niet in de weg. We zouden op de hele route weinig industrie tegenkomen en van vieze uitstoot zouden we helemaal niets merken. Na die cementfabriek kwamen we op een kalksteenplateau. Hier konden we kilometersver tot de horizon kijken.

Er liep een vrij rechte, gemakkelijke weg over het plateau. In de verte zagen we de toppen van het tweede natuurpark dat we zouden passeren: het Yorkshire Dales National Park. Maar dat zouden we pas over een paar dagen bereiken. Soms was de ondergrond weer veenachtig en moerassig; er was gevarieerde plantengroei met mossen en varens. De temperatuur was een stuk beter dan gisteren, we kwamen alweer boven de 10 graden uit. De regen was dan nog wel niet helemaal uit de lucht, maar het regende niet meer zo onafgebroken en er stond veel minder wind, gewoon een zacht, niet zo koud briesje.

Twee Engelsen met een hond passeerden ons. We herkenden ze uit de groep die gisteren de Kirstby Peak bedwongen had. Hele goeien dus en binnen een half uur waren ze alweer uit zicht. We zagen nog wat overblijfselen uit de Romeinse tijd, een geplaveide weg en een stenen cirkel. Ook het Robin Hood's Grave kwamen we tegen, maar hierbij is de moeder de wens van de gedachte, want hier lag niemand begraven, laat staan Robin Hood.

Aan het einde van het veenachtige terrein – we hadden inmiddels alweer 10 km. vanaf Shap gelopen - een afgezet weiland met plastic buizen met een doorsnede van 25cm. Hier werd een nieuw berkenbos aangelegd; alleen maar hei en kalksteen is ook niet alles. Na het afgezette perceel verlaten te hebben, zaten we op een verharde weg en zagen in de verte het busje van Theo.

Eigenlijk hadden we nog een stuk door het veen moeten lopen (stond op de GPS van Arie), maar uiteindelijk zaten

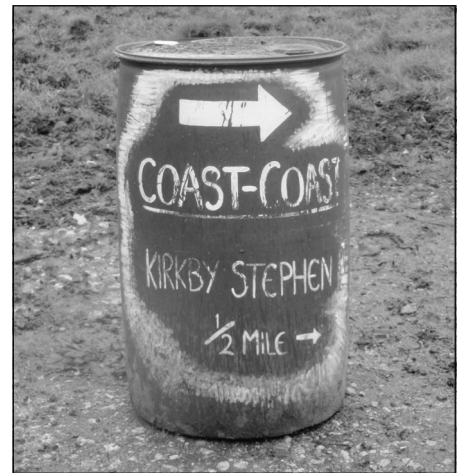
we toch goed. Theo had als lekkernij een saucijzenbroodje voor ons klaarliggen en de koffie smaakte ook. Daarna gingen we het veld weer in en passeerden nog een leemkelder. Die lag wel een beetje onopvallend beneden de weg, maar door een foto in het gidsje werd ik er op gewezen. We gingen in de verte het dorpje Orton liggen. Maar bij een T-splitsing moesten we volgens Arie linksaf, terwijl Orton recht vooruit aangegeven stond. De meerderheid volgde de richtingaanwijzer en Arie zou, waarschijnlijk met een bocht, ook wel in Orton aankomen.

Orton is een oud dorpje, waar van oudsher boerenmarkten werden gehouden. Ook was het een overnachtingplaats voor veedrijvers die de kudde van Schotland naar het zuiden vervoerden. Door de komst van de spoorwegen had het nu die functie niet meer. Wel stond er een chocolade-fabriek, waar heel goede chocola te koop was. In het bijbehorende souvenirwinkeltje waren veel knuffelbeesten en ook porselein te koop. Er was een heel mooi lokaal voor een kleine lunch: koffie met chocoladecake, of een goed gevulde soep. Bovendien moesten we nog op Arie wachten. Helaas bleek de C2C-route die Arie gekozen had Orton niet aan te doen. Daarom na een uur de route maar vervolgd en we gingen er van uit dat hij ons verderop zou opwachten.

De eerste kilometers buiten Orton gingen over de verharde weg, maar net voor het volgende dorpje Raisbeck gingen we weer de weilanden in. Gelukkig geen natte ondergrond meer, de zon won in kracht en het meeste gras was opgedroogd. Wel kregen we nu veel met overstapjes en hekjes te maken: de schapen en koeien mochten niet zoals wij kilometers ver wandelen. Op een verharde weg langs de kant nog een picknick, we voelden de zon! Theo kwam nog een keer in beeld, met een banaantje. We hadden in korte tijd weer een grote afstand afgelegd, als toetje nog ruim 3 km. over veengebied en langs heide. In het be-

gin toch nog even verkeerd gelopen. Dit had als voordeel/nadeel dat we 10 minuten door de heide struinden en dat we nog een kadaver van een schaap in de bedding van een beekje zagen liggen. Nog een blik op een bescheiden meertje, nauwelijks 100 meter breed, de Sunbiggin Tarn.

De finish was waar het veengebied voor de derde keer bij de grote weg uitkwam. Het punt heet Hill Top, maar het was zo plat als een dubbeltje. Arie was niet meer gesignaleerd. Theo besloot daarom naar de overnachting in Kirkby Stephan te rijden en nadat de

“verloren zoon” zich daar een uur later met de GSM meldde was de groep weer compleet! Arie had al een voorshot genomen op het parkoers van de volgende dag, maar wij vonden 24 kilometer ook een mooie dagafstand!

Donderdag 12 mei

We maakten er een traditie van: voor de derde keer vertrokken we op hetzelfde tijdstip nl. 8.45 u. Om de kilometers maar eens in te wisselen voor mijlen: we hadden tot nu toe 74 mijl afgelegd en hadden er nog 110 te gaan tot de Noordzee. Het landschap was hetzelfde als het laatste stuk van gisteren: veel veen en gras en zover het oog reikte stenen muurtjes om de weilanden af te bakenen. Bij Begindale voor het eerst sinds het Lake District een pittige afdaling om een voormalige spoorweg over te steken. Het verschil was, dat dit allemaal over gras ging, geen moeilijke stenen paden meer.

Vlak bij de spoorweg een historische stenen brug over de Scandal Beck. Waarschijnlijk uit de Romeinse tijd. Er was daar ook nog een nederzetting van de IJzertijd maar dan moest je echt archeoloog zijn, voor een leek was het gewoon een beetje reliëf in het landschap. Na afdalen weer omhoog naar de Smardale Fell. Toen we weer boven liepen zagen we in de verte nog iets van de netgenoemde spoorweg: een viaduct met 4 bogen en daar vlakbij grote holtes in de heuvel, de Giants Graves (reuzengraven). Even liepen we over een verharde weg, maar tot Kirkby Stephen was gras het hoofdtraject. Voorbij mijl 79 (8 km afgelegd) gingen we onder een stenen spoorbrug door, dat spoor was nog in gebruik. Tot hier toe had het soms geregend, maar niet overmatig. Nog een kleine 4 km naar Kirkby Stephan. We belden Theo, zodat die wist dat hij ons binnen een uur voor de lunch kon verwachten. We liepen verder over gras en namen nog een heuvel. Bij de Greenriggs Farm mochten we over het erf van de boer lopen. De koeien schrokken van ons, vreemd, die kregen toch elke dag bezoek van die rare wezens op twee poten? Op een grote waterton stond dat Kirkby Stephan nog maar 800 meter lopen was. Even later liepen we verhard, langs de achtertuinen van de huizen die aan de hoofdstraat lagen. Het Youth Hostel, waar we drie nachten zouden slapen, was gevestigd in een voormalige kerk en zo zaten we in de kerkbanken pannenkoeken en soep te eten. Boven op het koor stonden stapelbedden, maar wij lagen op aparte kamers. Arie was nog niet zo ingelopen als wij; hij had nog maar een klein uur gelopen, wel had hij veel overstapjes en hekjes moeten passeren, en op een punt had hij even voorzichtig moeten manoeuvreren, omdat de stier niet wilde dat zijn koeien gestoord werden. Om half één – het eten was nog nauwelijks gezakt - begonnen we aan de tweede helft. Helaas met behoorlijke regenval. Een van de karakteristieke gebouwen was de kerk, de kathedraal

van de Dales, uit rode zandsteen opgetrokken. We gingen even naar binnen om foto's te maken. De stad had een beschermd stadsgezicht met veel 18e en 19e-eeuwse gebouwen. We staken de rivier de Eden over, die we nog kenden van de Hardian's Wall en via een teerpad kwamen we in een klein buitenwijkje, Hartley. Toen ging het omhoog naar een grote steengroeve en daarvandaan zouden we ruim 5 km blijven klimmen. Eerst nog over een verharde weg, die werd omgeven door talloze gele bremstruiken. Daarna zaten we weer in een veenachtig grasgebied. Het regende doorlopend, waardoor we de attractie van dit gebied, de Nine Standards, zo nu en dan in de mist of onder een regendeken verdween. Waar deze negen zuilen voor dienden is onbekend. Ze zouden op Engelse legertenten lijken, waardoor de Schotse troepen uit de buurt bleven, Aannemelijker is dat het grenspalen waren van een voormalig graafschap. Overigens bevond zich hier ook de geografische helft van de C2C. Tot nu toe stroomden alle riviertjes in westelijke richting, naar de Ierse Zee, maar vanaf nu ging het naar het oosten. We zaten nu op een hoogte van 651 meter

De groep moest op deze speciale plek natuurlijk vastgelegd worden.

Het werd weer een verkleumde foto, de wind en de regen maakten het er niet bepaald gezellig. Dan maar gauw doorlopen; over 6 km zouden we in de pub van Ravenseat zijn. De grond was drassig en soms was een stroompje zo breed, dat je je voeten nauwelijks droog kon houden. En met mijn lage schoenen maakte ik extra kans op natte voeten. Maar op den duur moesten ook de bergschoenen van Elly, Friedy en Catharina er aan geloven. Arie raakte steeds verder achter, hij wilde droog overkomen. Overigens waren er om de kwetsbare bodem tegen erosie te beschermen drie seizoensroutes en wij hadden nu dus de droogste! Na een klein uur begon bij een stenen zuil een grintweg en toen was de modderellende voorbij. Al slingerend ging het naar beneden naar de grote weg, waar de zon doorkwam. Qua tijd moesten we nu binnen een half uur in Ravenseat zijn, maar ons geduld werd op de proef gesteld: pas na vijf kwartier de afslag Ravenseat en toen nog 15 minuten over een landweggetje. Daar kon Theo ons meedelen, dat we een hele omweg gemaakt hadden. De enige die wel de zomerroute goed gevolgd had was Arie, die ook nog het geluk had om vlak naast het pad een fazant met vier jongen tegen te komen. De pub had trouwens zijn wekelijkse sluiting en daarom tegen half zeven maar gauw teruggereeden naar Kirkby Stephan. Het was echt een toeristische route, met typische schuilhutten uit die streek en veel schapen, die zo nu en dan het busje de weg versperden. Links in de diepte lag een beekje en aan de overkant de bergen van het Yorkshire Dales Park. Dat zou morgen een leuk begin kunnen zijn!

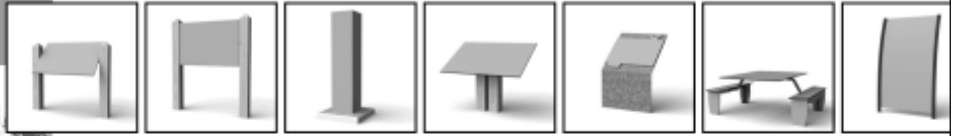
Feet vs meters

Eén voet is 30,48 cm. Waarom deze exacte uitleg: in deel 1 heb ik 3 feet als 1 meter beschouwd, waardoor de bergtoppen daar dus 10% lager zijn dan in de tekst vermeld stond.

-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgijsers, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

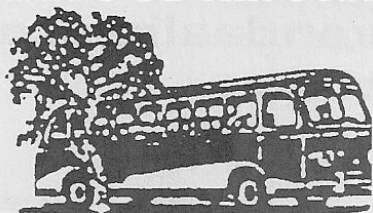
Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

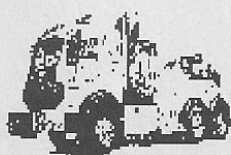
OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensioenprijzen en andere
bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op giro 2608214
Info: 06 12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Autobedrijf Stienen Someren B.V.

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi- en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493 493111
Telefax : 0493 494824

ENGELAND

Hadrians Wall en Coast to Coast
South West Coast Path langs de
Zuidkust

SCHOTLAND

Kintyre Way

MALLORCA

GR 122

FRANKRIJK

Vierdaagse van Chantonnay

DUITSLAND

Hoge Rhöhnerweg en Rennsteig

TSJECHIË

Julianatocht - Reuzengebergte

NIEUW ZEELAND

Zuidereiland - Milford Track
Noordereiland - IML Rotorua

AUSTRALIË

IML Tweedaagse Canberra -
Blue Mountains

JAPAN / CHINA

IML wandelingen
Excursies in Japan: Tokyo, Mount
Fuji en Yokohama
Excursies in China: Beijing, Xian en
Shanghai

Wandelweek in de Ardennen - Wandelweek Airbornepad Market Garden

Santiago de Compostela - Engeland - Schotland - Nieuw Zeeland - Australië

Thailand - Frankrijk - Spanje - Ierland - Duitsland

Wandelen met kleine groepen. Zie wandelreizen-programma 2012 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325